

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 39
Phát hành tháng 06-2001

BAN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI

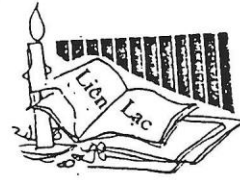
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada

Hình Bìa

Liên-Xóm Ottawa-Montréal
họp mặt nhân ngày kỷ-niệm
Ngày Trần-Văn-Khắc (01-7)

TÂM

Đại tác phẩm truyện Kiều kết thúc
Bằng câu thơ rất mực sâu xa :
"Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài"

Sống giữa cõi trần gian đa sự
Trước bao nhiêu quyền rũ âm thầm
Bao cơn đá lở, cát lằm
Khó thay Tâm giữ được Tâm vững bền

Tâm đen tối gây nên quái gỡ
Chuyện dâm vương, bạo chúa ... còn ghi
Cái Tâm khi đã chết đi
Mặt người nhưng có còn chi là người.

Gương đức hạnh chiếu soi rục rở
Tiếng nhân hiền rạng tỏ gần xa
Cái Tâm làm chủ được ta
Lòng mình hướng thiện, khoan hoà, thanh cao

Hội Hướng-đạo nhắm vào tôn chỉ
Giúp con em biết quý cái Tâm
Dấu đời dấu biển thẳng trầm
Giữ lòng kiên quyết, giữ Tâm ôn hoà

Vui dẫn bước dưới cờ Bách-Hợp
Luyện cái Tâm chính trực, quang-minh
Chữ Tâm hiệp với chữ Thành
Biển sâu êm sóng trời xang tước màu.

Tuấn Kiệt

LÁ THU MÙA HẠ

Kể từ ngày tiếp đước của Ban Sáng-lập, Liên-lạc (Bộ Mới) đến tay quý Trưởng (và Thân-hữu) độc giả thấm thoát cũng đã được mười năm. Mười năm tưởng giao biết bao nhiêu tình !

Chúng ta (độc-giả và Ban phụ-trách) thư qua tin lại một phần lớn vì cái "Duyên". Nói cho có vẻ trẻ hơn một chút, ta gọi là "nhân điện". Cái điện của người này hợp với người kia thì thân yêu, nhường nhịn nhau, còn nếu hai cái điện ấy không hợp nhau thì lạnh lẽo ló là !

Liên lạc chủ trương cố gắng xoá đi dần dần những lần ranh giữa Hướng-đạo Già và H.Đ. Trẻ. Mong rằng Đàn Em tiến lên, kính trọng, nhưng Không Nhường Bước Đàn Anh. Lòng người thì lúc nào và ở đâu cũng mang sự thương yêu, thông cảm và sự tha thứ. Chúng tôi xem Liên-lạc là Ngôi Đình Làng, trong đó mọi người sống hoà thuận và tiến bộ. Người đời thường nói "Làm báo là làm dâu trăm họ", nhưng chúng tôi đã trải Tấm Lòng trong suốt 39 số L.L., nhắc đi nhắc lại rằng : *Chúng ta chỉ ngồi với nhau một buổi, đi chung với nhau một đoạn đường, sao không lấy "Lễ" mà dài nhau như bạn quý ?*

Với toán học thì một với một là Hai, nhưng với tình bạn thì chỉ nên một với một là Một.

Mỗi năm 4 số, đều đặn, đúng hạn kỳ và số này là số 39, số kế tiếp là 40 sẽ không phát hành vào mùa Thu như thường lệ mà dành thì giờ và phương tiện để thực hiện một số Đặc biệt sẽ được phổ biến vào dịp lễ Giáng-sinh 2001, Đầu năm dương-lịch 2002 và Tết Nhâm Ngọ, đánh dấu " Mười Năm Liên-Lạc". Tha thiết mời các Trưởng (và Thân hữu) độc giả chúng ta cùng chung sức làm một "Đặc-san của chúng ta" bằng cách góp bài, hình ảnh, phóng sự, Thơ v.v... liên quan xa đến Hướng-đạo để chúng ta cùng thưởng thức. Có rất nhiều độc giả biên thư hỏi : Sau Đặc-san 40 này, L.L. có còn tiếp tục không ? Tôi xin mượn lời người Bạn Đời của tôi đã nói sau khi tôi rời B.V. : "Thời thì Anh muốn làm chi thì làm !" (không biết nói Nàng nói lấy hay nói thật !!!)

Chở trên lưng Cái Đình Làng,

Để Anh "phi ngựa" lang thang ... thò người !

Mùa Hạ còn đánh dấu những gặt hái, những thành công của học vấn, những ngày nghỉ rong chơi, du ngoạn với gia đình, thăm viếng bằng hữu, cho nên trong lòng thấy vui thích, tham gia các lớp học và dạy Việt-ngữ trong Vùng để cùng nhau ôn lại Lịch sử Việt-nam, bảo tồn Văn hoá Quê Mẹ ; đó là Hạnh-phúc trong Tâm, ta thấy cuộc đời thật đẹp. Bởi vì đời sống dẫu chỉ còn một ngày, tâm hồn Hướng-đạo vẫn phải là không khí và hơi thở cho các ngày cuối cùng ấy của đời sống chúng ta. Chúng tôi xin chúc Quý độc giả một mùa hè thật thoải mái, hữu ích và rất là ... Hướng-đạo.

Thời tiết, hoa trái, những con đường, tất cả những điều ấy có thể trở lại được, riêng cuộc sống thì không. Cuộc sống thì không bao giờ lặp lại. Chúng ta ai cũng có một hoài bão rất lớn, nhưng phương tiện và thời gian rất hữu hạn, chúng ta cố gắng làm hết sức mình, được tới đâu hay tới đó và chúng ta ; hãy sống một cách Bình Tâm.

Montréal một ngày đầu mùa Hạ nắng thật đẹp.

Vài cảm nghĩ khi đọc : PHONG-TRÀO H.Đ.V.N.

KỶ-NIỆM 70 NĂM THÀNH LẬP (1930-2000)

(Đây là bức thư của Tr. Sóc Trầm ngâm đề ngày 09-3-01, Liên-lạc xin phép được thêm đầu đề, vì đây không những là những nhận xét, góp ý của Tr. Sóc Trầm ngâm, mà còn là lời mời gọi tất cả anh chị em HĐVN cùng bổ túc, đóng góp thêm những tài liệu, dữ kiện, những thiếu sót cho những lần thực hiện sau để được thêm hoàn mỹ. Xin cảm ơn Tr. Sóc Trầm Ngâm).

Thưa Trưởng Thoại,

Hôm rày bạn công tác cả công lẫn tư nên "lặn" hơi kỳ mong Trưởng thú lỗi cho. Đã nhận được quyển *Phong trào Hướng Đạo Việt Nam* do Tr. Mai-Liệu, Tr. Trần Anh-Tuấn và Trưởng biên soạn. Thật là một tài liệu sưu tầm rất công phu và hiếm quý nói về Phong trào HĐVN. Em xin có lời khâm phục sự làm việc của quý Trưởng. Đọc nó em như sống lại một quãng đời tuổi trẻ đầy năng động cũng như gặp lại nhiều khuôn mặt quen thuộc của một thời xa xưa thân ái. Đồng thời em cũng vui sướng biết được một số Trưởng kỳ cựu dù tuổi hạc đã cao vẫn còn hăng hái đóng góp cho Phong trào hay bù ngùi thương tiếc cho một số Trưởng khác đã phải giã từ cuộc chơi.

Phong trào HĐVN trong 70 năm hiện diện trên đất nước chúng ta đã giúp đào tạo được nhiều thế hệ thanh niên có lý tưởng dù lý tưởng đó đôi khi được sử dụng không xứng hợp cho quyền lợi tối thượng của đất nước cho lắm. Một phong trào như vậy cần phải được ghi lại đầy đủ cho các người đến sau biết đến mà bảo tồn và noi gương. Nhưng tiếc là chúng ta có rất ít sách vở, tài liệu được bảo quản đúng mức cho công tác này. Quyển *Phong trào Hướng đạo Việt nam* là một trong các tài liệu hiếm hoi nên cần được tu chỉnh và bổ túc cho được đầy đủ và giá trị hơn.

Như có thưa với Trưởng trong một lá thư trước đây là muốn viết lại lịch sử 70 năm của Phong trào HĐVN không thể nào do một vài người viết lại mà

đầy đủ được. Đó phải là một công trình tập thể do nhiều người đóng góp, nhứt là các người trong cuộc có sinh hoạt với Phong trào. Vì Hội chúng ta không có văn khố lưu trữ đầy đủ các văn kiện pháp lý, lập quy và hành chánh liên tục từ đầu cho đến năm 1975 nên tài liệu tham khảo gần như không có, do đó sự kêu gọi các người trong cuộc hoặc có liên hệ tham gia vào công tác ghi lại những hiểu biết về về hoặc liên quan đến sinh hoạt của Phong trào HĐVN trong mấy chục năm qua rất ư là quan trọng. Bây giờ mới đặt vấn đề này ra em nghĩ là đã trễ, nhưng trễ còn hơn không. Em biết Trưởng Thoại cũng đã có nghĩ tới và đang cho thực hiện phần nào trên báo Liên Lạc. Tuy nhiên, ý của em là bên cạnh sự ghi lại những kỷ niệm chúng ta nên chú trọng nhiều hơn vào những sinh hoạt, vào tổ chức và vào những nhân vật đã tạo thành "lịch-sử" của Phong trào để căn cứ vào đó một vài "sử gia" nào đó sẽ viết lại "Lịch sử" đầy đủ của Phong trào HĐVN.

Quyển *Phong trào Hướng Đạo Việt Nam* với hơn 230 trang mà chỉ có 44 trang dành cho Chương Một : Lịch sử Phong trào HĐVN, em e là quá khiêm tốn. Tuy trong lời giới thiệu Tr. Vinh Đào cho biết ở Tuyển tập có thể được coi như một sơ thảo về lịch sử Hướng đạo Việt nam", nhưng khi đọc Chương Một người đọc thấy dường như đàn bị "đứt dây" nửa chừng. Em xin mạo muội đóng góp một vài ý kiến liên quan đến Chương Một để Tuyển tập được thêm phần giá trị ở kỳ tái bản

hoặc chỉnh đốn lại ở Tuyển tập 2, rất mong quý Trưởng tha thứ cho đàn em nếu có chi không vừa lòng. Nói về lịch sử HĐVN thì có bài Nửa Thế Kỷ Hướng Đạo Tại Việt Nam của Tr. Mai-Liệu nổi bật ngay đầu Chương. Bài viết rất đầy đủ và húng khởi cho giai đoạn 15 năm đầu từ 1930 đến 1945 nhưng bỗng ngưng ngang ở đó làm người đọc chới với không hiểu phần 35 năm còn lại của nửa thế kỷ đó HĐVN có làm gì không ?

Cũng tương tự như vậy, trong bài Tổng Luận 25 Năm HĐVN Tại Hải Ngoại của Tr. Mai-Liệu cũng ngưng lại ở Hội nghị Costa Mesa vào năm 1983. Không ai không biết Tr. Mai-Liệu là một Đại Huynh-Trưởng Kỳ Cự của HĐVN đã từng sống qua và đảm nhiệm nhiều vai trò quan trọng trong Phong trào, cho nên em rất mong Tr. Mai-Liệu dành chút thì giờ bổ túc thêm cho các bài có giá trị lịch sử vừa nêu ở trên trong các kỳ tái bản hay đăng lại trong Tuyển Tập 2 thì Phong trào HĐVN hậu bối sẽ cảm ơn Trưởng rất nhiều. Bài Tổng Luận Lịch Sử Nữ Hướng-Đạo Việt nam của Tr. Trần Bạch-Bích tuy ngắn gọn nhưng kể đầy đủ sự phát triển của Hội Nữ từ đầu đến năm 1975. Nếu Trưởng Bạch-Bích hoặc Nữ Trưởng nào khác khai thác thêm những nét chánh cho bài Tổng Luận này thì hay biết mấy ! Bài "Báo Hướng Đạo" của Trưởng Thoại rất có giá trị, riêng về bài "Sơ Đồ Tổ Chức trước 1975" em đề nghị Trưởng Thoại sưu tập thêm về cơ cấu tổ chức của Hội HĐVN trước khi tổ chức được phân chia thành "Tam Đầu Chế", vì sơ đồ tổ chức này chỉ mới có từ Đại Hội-Đông ở Đà Nẵng. Mặt khác, khi nói về Lịch sử HĐVN chúng ta không nên chỉ nói về "Trung-Ướng" mà thôi. Phong trào HĐVN không phải chỉ có Hội-trưởng, Ban Quản trị, Bộ Tổng Ủy-viên và Toán Huấn luyện Quốc Gia. Tổ chức sinh hoạt của các Châu Đạo, Đoàn là các đơn vị nòng cốt đã làm nên Phong trào cũng cần phải được đề cập đến. Va phần này thì chúng ta cần đến sự tiếp tay của nhiều

người, đặc biệt là các cựu Trưởng đã từng cầm đơn vị.

Em đề nghị Trưởng Thoại và tờ Liên lạc với uy tín sẵn có đứng ra kêu gọi sự tích cực tham gia của các cựu Trưởng. Công lao của Trưởng và của tờ L.L. sẽ mãi mãi được truyền tụng.

Một lần nữa xin cảm ơn Trưởng đã gửi cho em quyển Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam, kèm theo đây, em xin được góp chút ít cho chi phí in ấn. Đặc biệt cảm ơn Trưởng đã cho em được vinh dự hiện diện trong bức hình ngay trang 2 của Tuyển Tập. Trong hình em đang đi bên phải của TT/VNCH cùng với Tr. Tổng Ủy-Viên Huỳnh-Văn-Diệp đi phía bên trái hướng dẫn T.T. thăm trại Hạp Bạ Giũ Vũng.

Kính thăm Trưởng luôn nhiều sức khoẻ.

Nguyễn-Minh-Triết
(Sói Tràm Ngâm).

TIN HUẤN LUYỆN

Hội Hướng-Đạo Hoa-kỳ tổ chức một khoá Huấn-luyện Rừng ngành Ấu, Thiếu và Thanh từ ngày 02 đến 09 tháng 6 năm 2001 tại Tanah Keeta Scout Reservation tại West Palm Beach, Florida, do Tr. Nguyễn-Tấn-Đệ làm Khoá-trưởng.

Chi phí Trại : 175 US\$.

Thủ tục ghi danh, xin các Trưởng tiếp xúc với các Ủy-viên Đại-diện Miền tại Hoa-kỳ hay Ủy-viên Đại-diện các Chi-nhánh (Càng sớm càng tốt).

Nhân dịp này, Ban Thường-vụ HĐTU Hướng-Đạo Việt-Nam thân ái chuyển lời mời và thiết tha kêu gọi các Trưởng khắp nơi, nếu có cơ hội nên tham gia khoá Huấn luyện nói trên, một dịp để được học hỏi thêm những kỹ-thuật mới và thắt chặt tình Huynh-đệ với các anh chị em H.Đ. khắp nơi.

Thân ái chào các Trưởng,

Vĩnh-Đào

SINH HOẠT TRƯỞNG-NIÊN LÀNG BÁCH-HỢP VICTORIA

Ngày 21-1-01 (27-12-Canh-Thìn) một số các anh chị em trong Làng Bách-Hợp Victoria (Úc-châu) đã quây quần tại nhà Cụ Lý-trưởng họ Hoàng để bàn việc Làng đồng thời để dùng bữa BBQ tất niên năm con Rồng. Buổi họp mặt hiện diện gần 20 người thuộc thành phần HĐ Trưởng-niên cùng phu-nhân. Đặc biệt còn có sự hiện diện của Trưởng Vinh-Công mới từ Việt-nam qua Úc thăm con. Tr. Công nguyên là Tráng-sinh Tráng-đoàn Bạch-Đằng do Tr. Tôn-Thất Dương-Vân thành lập ở Huế.

Mở Làng họ Phạm đã không quên nhắc lại anh em góp thêm củi lửa cho bản tin L.L., tiếng nói của HĐ Trưởng-niên và cũng là nhịp cầu giữa các thế hệ HĐVN tại hải-ngoại và tại quốc nội.

Nhân dịp này, các bạn Trưởng-niên Victoria đã tặng Cụ Lý 81 tuổi một tấm plaque có gắn Hoa Bách-Hợp mạ vàng, với mấy chữ : Thọ Tỷ Nam Sơn.

Tr. Thanh-Viêm ở tận Canberra , tuy không đến dự được nhưng vũng đã gửi tặng Lý-trưởng một bài thơ mừng Thọ như sau :

*Tuổi Thọ Trưởng niên chẳng kém ai,
Tám mươi một tuổi mạnh vui hoài.
Phật Trời ban Phước : Duyên nòng thắm,
Tiên-Tổ gia ân : sống đẹp tươi.
Quyến thuộc tình thâm bền mãi mãi,
Thân bằng nghĩa hậu vững đời đời.
Mong sao tâm trí luôn minh mẫn,
Hưởng-đạo chân thành tiếp tục chơi.*

(Melbourne, tháng 1-2001)

Hướng-Đạo Trưởng-Niên ghi danh với HDTU và đóng Niên-liễm 2001

A. Các đơn vị Trưởng-niên đã nhờ Liên-lạc đóng :

1. Xóm Chuối (Merkel)
2. Gia đình B.H. Nam Ca-li
3. Làng B.H. San Jose
4. Xóm Montréal
5. Xóm Thủ-đô Ottawa
6. Xóm Charlotte
7. Xóm Ohio (TLT)
8. Làng Dallas-Fort Wort
9. Làng Rhône-Alpes
10. Xóm Sacramento
11. Gia-đình B.H. Vùng Thủ-đô H.T.Đ.
12. Làng B.H. Sydney

B. Mỗi Đơn vị đóng 20 US, tổng cộng là 240 US đã được Liên-lạc chuyển về BTV/HDTU (qua địa chỉ của Trưởng Thủ-Quỹ : 301 Buttry Road, Gaithersburg, Maryland 22807, USA).

C. Các đơn vị chưa kịp đóng, xin gửi thẳng về : Hướng-đạo Việt-Nam, theo địa chỉ Thủ-quỹ nêu trên, L.L. xin tạm ngưng chuyển tiếp.

D. Đây là một cuộc chơi của Hướng-đạo Trưởng-niên (một đơn vị đàn anh), nhằm 2 mục đích :

1. Tạo thêm chút tái-chánh để BTV/HDTU có thêm phương tiện điều-hành công việc (Bản Tin, Tập-san Trưởng, bưu-phí v.v..).
2. Làm gương cho các đơn-vị HĐVN "đàn em" bắt chước sự "Chung Sức" và "Sòng Phẳng" để Phong-trào HĐVN được tồn tại và đoàn kết với nhau.

Ghi Chú Thêm : Khi đã khoá sổ Thu thì nhận được của Tr. Nguyễn-Tâm-Tú : \$50 US gửi Liên-Lạc và \$20 US Ghi danh Xóm H.Đ. Trưởng-niên N.J.

Gia-Đình Bách-Hợp Vùng Thủ-đô Hoa-Thạnh-Đốn nhóm họp tại Đình Làng nhân ngày Tết Tân-Ty vừa qua. Đầy đủ cả Nam Phụ Lão Ấu. Thấy vui quá.

TIN VUI

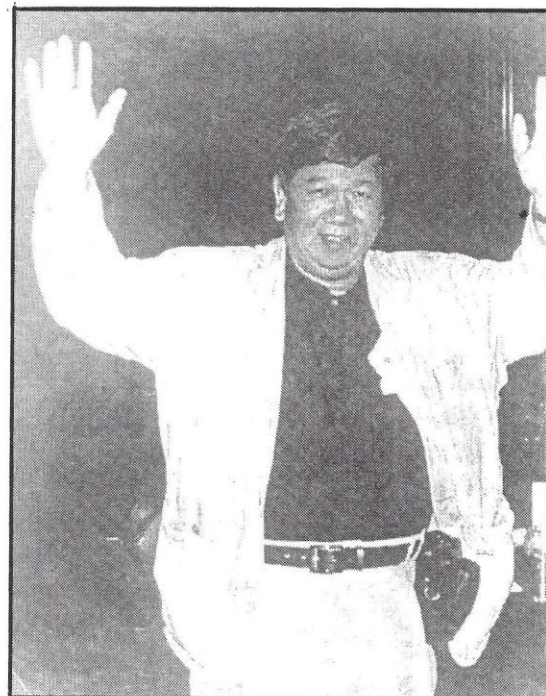
Liên-lạc nhận được e-mail dưới đây, do Tr. Hoàng-Kim-Châu chuyển :

“Vì hiện đang di chuyển nên Tr. L.M. Tiến-Lộc xin chuyển lời thân thương thăm tất cả các Trưởng và anh chị em HDS Việt-nam cũng như các bạn bè cũ. Trưởng Tiến-Lộc sang đây quả là một phép lạ, và sang Mỹ sau công-tác mục vụ tại Làng Việt-Nam ở Phi-luật-tân sau mùa Phục-sinh. L.M. Tiến-Lộc đến Mỹ ngày 17-4 và đáp tại Chicago. Sau đó qua South Bend ở IN thăm đài truyền hình ở đây, vì chính nơi đây là nơi làm giấy mời Tr. Tiến-Lộc sang tham quan. Tr. TL. đã đến Las Vegas họp hành và sau đó về Westminster với người em ruột là anh Long”.

Liên-lạc cũng được Tr. Tôn-Thất-Cảnh báo tin cho hay là Tr. Tiến-Lộc đã đến gặp một số anh chị em HĐ Trưởng-niên vùng San Jose, và trước đó đã gặp anh chị em HĐ Trưởng-niên Nam Ca-li.

Trưởng L.M. Tiến-Lộc đã đến Vùng Tự-Do

(Ảnh chụp khi vừa bước xuống máy bay)

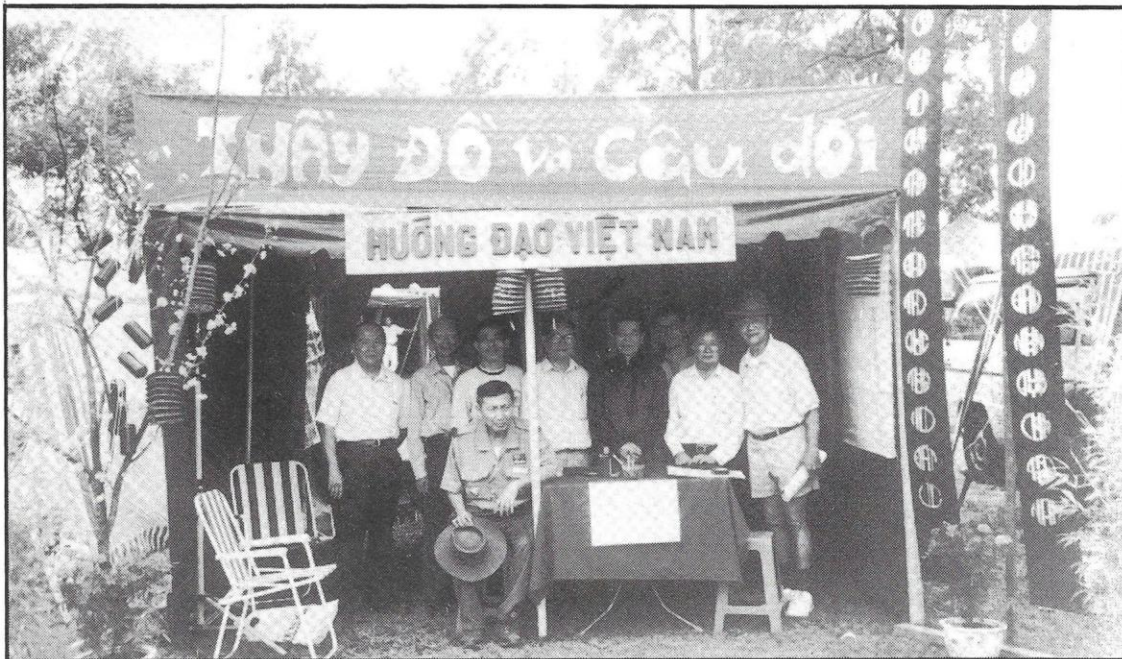
Hình ảnh sinh hoạt H.Đ. Trưởng-niên Úc-Châu

MELBOURNE : Một số Dân Làng Bách-Hợp Victoria tại nhà Cụ Lý-Trưởng (21-01-01).

Đứng : Từ trái sang : Chị Nguyễn, Chị Tụ, Chị Chương, Mõ Làng (Râu kềm), Chị Cự, Tr. Cự, Tr. Nguyễn và Tr. Dinh (còn thiếu một số đến trẻ). **Ngồi** : Phu-nhân và Cụ Lý

(Nhận xét riêng của Liên-Lạc : Hình như đây là một dịp ăn mừng chi đây, vì thấy có Khánh Đò, Hoa Bách-Hợp Vàng lộng kính mà Cụ Lý trang trọng cầm nơi tay).

SYDNEY : Trong dịp Tết Nguyên đán (2001) vừa qua, HĐVN có một số gian hàng trong Hội Chợ Tết do Cộng đồng VN Sydney tổ chức.

Đây là gian hàng "Thầy Đồ Và Cầu Đối" của HĐ Trưởng-niên Sydney thực hiện .
(Ảnh do Hà Mã Hăng hái tặng Liên-lạc).

HƯƠNG ĐẠO TRONG TÙ SUỐT ĐỜI HƯƠNG ĐẠO

Liên Lạc : *Trưởng Đoàn Thái là một H.Đ.S. kỳ cựu thời thập niên 40, một người Anh mà tôi rất quý mến.*

Trưởng Đoàn Thái là bào huynh của Tr. Đoàn Lai, Đoàn Ân đều là đội Gà, đoàn Prince Cảnh mà thiếu trưởng là Thầy Tráng Cử. Ngoài ra Tr. Đoàn Thái lại là “Anh Rể” của Tr. Nhữ Văn-Trí NCK

Tôi ở trại giam Hà-Tây, trên bờ sông Nhuệ. Anh Trần-Trung-Ru bị giam trại Nam-Hà A (địa danh Ba Sao) vùng Đầm Đùn nổi danh ác liệt một thời, trên dãy núi vôi vào tận khám Chi-Nê đến Hòa-Bình.

Năm 1975, miền Nam sập tiệm, tháng 6 năm ấy, anh Ru và tôi bị tập trung vào trường Lê-Văn-Duyệt, trước tòa Hành-Chánh tỉnh Gia-Định, thuộc thành phần chống Cộng, tôi Đại-Việt, anh Ru Việt-Quốc. Vài hôm sau chúng tôi bị chuyển về giam tại làng Cô-Nhi ở Long Thành, trên con đường Saigon-Baria. Bị giam ở Long-Thành, hang ổ cũ của cộng-sản do Tư-Sự làm đầu nậu, bị điều động sửa nhà, dọn đường, đắp đường, phát cỏ và làm tờ khai tam-đại lý-lịch. Tuyệt nhiên không bị hành hạ, cũng không bị tra tấn, lại còn được, nếu có tiền, xuống câu lạc bộ do Tư Sự cầm đầu để tha hồ ăn uống với giá cắt cổ. Có khoản trên 3000 người thành phần chính trị, viên chức cao cấp miền Nam, Trung Ương Tình Báo và Cảnh-Sát cao cấp. Một tháng lương thực đóng góp để học tập cải-tạo, thời gian quy định của tướng cộng-sản Trần-Văn-Trà và U.B. Quân Quản Saigon đã hết, cộng-sản tuyên bố chúng tôi có nợ máu với “nhân dân” cần phải giữ lại để còn học tập dài lâu và sẽ được “đảng” (cướp) xét kết quả cho hội nhập vào xã-hội mới (xã-hội bóc lột, nghèo đói, ô-dù, tham-những, hối lộ . . .) xã hội của những người cộng-sản.

Tháng 10/1975 chúng tôi bị chuyển về trại giam Thủ-Đức, và đến tháng 8/1976 chúng

tôi bị đưa ra Việt Bắc trên 3 chuyến máy bay C130, mỗi chuyến 2 chiếc, cách nhau bốn ngày. Hai chuyến đầu, mỗi chuyến 180 được đưa về trại Nam-Hà, chuyến cuối có tôi và anh Trần-Văn-Tuyên, 120 đưa về trại giam Hà-Tây, 60 người đưa về Nam-Hà. Anh Ru đưa về Nam-Hà trong chuyến thứ 2. Đây là đợt đưa tù từ Nam ra Bắc bằng máy bay, hình như không có đợt nào khác, để tránh khỏi bị cướp “tù” nếu đi đường biển.

Tôi và anh Tuyên biết nhau qua lãnh vực đấu tranh, ở chung một phòng. Anh với tôi rất tương đắc kê cho nhau nghe kỷ niệm của những ngày xông pha nguy hiểm. Năm 1945 anh đã từng là Chánh Văn Phòng của Bộ-trưởng Nội-Vụ C.S. Võ-Nguyên-Giáp, chỉ mấy tháng sau “hơi cộng-sản” nơi Giáp xông ra nông nặc, anh cùng với anh Phan-Kích-Nam (tên thật là Phan-Xuân-Thiện, một huynh trưởng Hương-đạo, giáo sư trung-học ở Huế) lập ra Thanh Niên Quốc-Gia Đoàn, đặt trụ-sở tại Ôn-Như-Hầu mà anh là phó thủ lãnh. Đêm bị cộng-sản vây bắt, anh Thiện bị bắt, còn anh thoát được, bơi qua hồ Halais và sau đó chạy qua Hong Kong để 3/1948 trở thành sứ giả của cựu Hoàng Bảo-Đại về Huế gặp chúng tôi (Lê-Hữu-Khải một cựu tráng sinh huynh trưởng Hương đạo ở Thanh Hóa, giáo sư Phan Ngô, giáo sư Ngô Văn Hân và tôi) trên bờ sông Hương bến Thương Bạc tung ra giải pháp Bảo Đại ở Huế. Anh thỉnh thoảng ghé Huế cùng với khi thì ông Lê-Văn-Hoạch, khi thì với Cụ Nguyễn-Thế-Truyền hay ông Trần-Văn-Ân, giới thiệu chúng tôi với các vị này, thời gian mà anh làm Bộ-trưởng Phủ Thủ-tướng Trần Văn Hữu. Năm 1953 tháng 9 ngày 6 tôi lại gặp anh ở bản doanh của tướng Bửu Viễn (cầu chữ Y) trong dịp thành lập Phong Trào Đại-Đoàn Kết và Hòa-Bình. Năm 1959 anh lại là luật sư cùng với anh Lê-Ngọc-Chấn, biện hộ và binh vực cho hơn 30 người chúng tôi bị chính phủ Ngô-Đình-Diệm buộc tội phá rối trị-an và lũng đoạn kinh-tế, những tội đại-hình để trở thành tiểu-hình, và nhờ đó khỏi đày ra Côn-Đảo. Sau 1963 chúng tôi trở lại khăng khít với nhau hơn. Tháng 10/1976 trại giam Hà-Tây đón một phái đoàn Bộ Nội-Vụ cộng-sản về

nói chuyện. Trời lạnh cóng tay, thế mà anh Tuyên ra bể nước lộ-thiên để tắm, anh bảo tôi mình tắm cho tỉnh để đối phó với bọn chúng nó thế nào cũng hạch hỏi tôi. Thế rồi khi bọn cán bộ cao cấp vừa mới “đằng đằng” thì anh Tuyên từ từ ngã xuống và hôn mê. Anh bị xuất máu não đưa lên Hà-Nội cấp cứu, anh vĩnh biệt chúng tôi ngày hôm sau; tang lễ của anh bọn cộng-sản tổ chức có cho một số anh em đưa ra tận nghĩa-địa, khác với những lúc sau này, không cho bạn tù tiễn đưa.

Tháng 3/1983 cộng sản chuyển tất cả tù chính trị ở Hà-Tây về Nam-Hà để trống chỗ giam những thành phần khác. Tôi và anh Ru lại gặp nhau. Thuộc thành phần già bệnh, chúng tôi khỏi phải lao động nặng, phân phối làm những công việc nhẹ, trồng cây cảnh, quét tước v. v.... trong trại nên hàng ngày được gặp nhau luôn, trao đổi đủ thứ chuyện về bạn bè, về kinh nghiệm tranh đấu, về sinh-hoạt và kỷ-niệm cuộc sống. Anh Ru và tôi đồng sần đồng mộng, anh thấy tôi thường hay làm “bê a” đối với anh em đồng cảnh, nên tìm thấy trong tôi có tinh thần Hướng đạo. Tôi cho anh biết tôi chỉ là Hướng đạo có mấy năm, có đưa bày sói Nguyễn Huệ ở Qui Nhơn dự họp bạn Vạn Niên (Từ Hiếu) ở Huế năm 1941, có Hoàng Đế Bảo-Đại đến tham quan, có giúp anh Tôn Thất Đông ở thị-trấn Tam Quan (cách Qui-Nhơn 100km) thành lập một thiếu đoàn ở đó. Những năm 1941-42 chúng tôi 2 hướng-đạo tráng-niên do anh Phạm Tấn Tuy hướng dẫn đáp xe lửa tối thứ Bảy, sáng Chủ nhật trở về tàu suốt để sáng thứ Hai lại đi làm việc. Một tháng ít nhất chúng tôi sinh hoạt ở Tam Quan một lần. Tôi tạm biệt Hướng đạo để dẫn thân vào cuộc tranh đấu cho Quốc-Gia Dân-Tộc theo tư-tưởng Dân Tộc Sinh Tồn của lãnh tụ Trương Tử Anh.

Anh Ru bèn giới thiệu tôi với các anh hướng đạo khác, anh Nguyễn Duy Xuân (Viện-trưởng Đại Học Cần Thơ lại là đồng chí của tôi) anh Trần Bá Di (một tướng lãnh của Việt Nam Cộng Hòa) v. v. . .

Mỗi sáng Chủ nhật, 5, 6 anh em thường gặp nhau hoặc ở trước sân bệnh xá của trại giam, hoặc bên góc sân buồng giam anh Nguyễn-Duy-

Xuân. Tôi là hướng-đạo trước 1945, cách anh nói về tổ-chức 1955 trở về sau nên tôi mù tịt, nghe anh em uống trà nói chuyện tôi lắng nghe, có khi anh em hát những bài sau 1955 mà tôi chưa hề nghe. Tôi cũng đóng góp một bài hát do anh Tạ Quang Bửu sáng tác trước 1939 mà tôi còn nhớ, và cũng do bài hát đó mà tôi đã dẫn thân vào cuộc tranh đấu dành quyền sống cho dân-tộc, tháo xiềng xích thực dân, mặc dầu lúc bấy giờ tôi là một công chức của thực-dân. Bài hát đó tôi xin chép sau đây :

Hai mươi năm nay, cơm ta ăn ta không đi cà, Đường hầm và cầu ta không đắp, ta không xây Hai mươi năm nay ta nhắm mắt ta đi theo thầy Chữ nghĩa dùi mài đối kẻ khác ta mậm đầy. . .

Đô ta, đô ta, ta đô ta . . .

*Nay ta hai mươi ta vác cuốc ta xin đi cà
Làm lụng bần lây với đất nước với dân nầy
Tìm nguồn sống . . . Tìm nguồn sống . . . Tìm
nguồn sống.*

*Trời vừa sáng, tuổi hai mươi đã danh vang . . .
tiếng anh hùng .*

Anh em thích thú biết được khi còn ràng buộc bởi ách đô hộ ngoại bang, sáng tác của anh Bửu đã khích động tuổi trẻ dẫn thân “lên đường”.

Tác phong và tinh thần hướng đạo của anh Ru gây được nhiều cảm tình với bạn tù, cho nên có người đã xin gia nhập hướng đạo, tôi biết ít nhất có 1 vị đại-tá QLViệt Nam CH đã được anh nhận cho tuyên hứa. Vị đại-tá đó hiện nay định cư tại Cali.

Ngày 13/2/1988 trong số hơn 150 tù nhân được thả về đoàn tụ với gia đình sau một buổi lễ do bộ Nội-vụ cộng sản tổ chức, có chừng vào khoản 30 phóng viên báo chí ngoại quốc được mời chứng kiến; tôi và anh Ru có tên trong danh sách. Họ tuyên bố chúng tôi được phục hồi quyền công-dân khi bước chân ra khỏi trại.

Thông thường tù nhân trại Nam-Hà do cộng sản phóng thích đều được về ga Hàng Cỏ (Hanoi) xuôi về Nam; chuyến này họ đưa về Nam-Định (có lẽ họ sợ đông đảo làm náo động Hanoi) chờ chuyển xe lửa Bắc-Nam khởi hành tại Hanoi lúc chiều tối. Đến khuya 14-2 thì đoàn tàu mới đến ga Nam-Định. Sáng sớm 13/2/88 vào lối 10 giờ hơn chúng tôi được chất lên xe trực chỉ Nam-Định, đến ga Nam-Định lúc 3 giờ chiều, dọc đường khi qua khỏi Phủ-Lý rải rác thấy xe phóng viên ngoại quốc quay phim, họ quay phim ngay cả khi xe chúng tôi ra khỏi cổng trại giam. Vào ga Nam-Định cũng thấy có mặt họ. Có người nói tiếng

Pháp cho biết là họ sẽ đón chúng tôi tại Saigon. Họ nói họ khó tin cộng-sản. Đoàn tàu rời ga Nam-Định lúc 2 giờ sáng. Tôi và anh Ru cùng lên chung một toa, chia nhau kể ngồi người nằm trên một chiếc ghế

Trên các toa, hành khách phần đông là cán bộ về quê ăn Tết. Toa chúng tôi có 2 tên công-an cộng sản, mỗi tên chặn một đầu cửa theo dõi động tĩnh của từng hành khách.

Đến ga Chí-Hòa (Saigon) đứng hoàng hôn ngày trừ-tịch tức 15/2/88, chúng tôi chia tay nhau theo thân nhân đến đón. Ra khỏi sân ga cũng lại thấy một phóng viên phỏng vấn anh Trần Trung Dung và một phóng viên quay ống kính về phía cửa tù nhân ồ ạt chen nhau ra khỏi nhà ga.

Về đến nhà thì trời đã sập tối, một tên công an khu-vực đã đến “chào đón”, có ý như muốn biết tôi về địa-chỉ đã khai hay lại đi nơi khác, mặc dù lúc ấy gia-đình bận rộn cho “người tù” tắm rửa xả xui rồi làm lễ rước gia tiên.

Sáng mồng một, vừa bánh mắt đã thấy tên cán bộ Nội-vụ cộng sản thuộc A12 hay 13 gì đó (đã từng kêu tôi “làm việc” mấy tháng trước đây ở trại giam Nam-Hà) vào thăm sức khỏe chúc tôi tiến bộ “kịp đà xã hội mới (xã hội của đám phỉ đồ liêm búa) y ta sẽ trở về Hanoi, sau khi hoàn thành nhiệm vụ áp dẫn đoàn tàu Bắc Nam..

Anh Ru cho tôi biết là anh cũng được “chiếu cố” như tôi và cũng tên cán bộ đó.

Tôi thường lại chơi nhà anh Ru 579 Phan Thanh Giản, chúng tôi trên danh nghĩa là “chế độ cũ đã phục hồi quyền công dân” làm hộ khẩu, chứng minh nhân dân ngay không phải chờ đợi hàng tháng như các đợt trước, song thật ra bị giam giữ tại một nhà tù vĩ đại, nhà tù “xã hội chủ nghĩa”, đi đâu cũng có người đi theo, ở nhà thì công-an khu vực canh chừng, tai vách mạch rừng liên gia dòm ngó, báo cáo bạn bè thân thuộc đến thăm, đi xa vài ngày phải có giấy phép của công an phường, đến nơi trình diện công an địa phương v.v. . . bao điều phiền toái. Anh Ru lại là người lập hồ-sơ xuất ngoại sớm hơn mọi người, chính anh là người đưa mẫu đơn cho tôi chép. Anh được chấp nhận rất sớm, nhưng lại không ra đi. Tôi hỏi anh chỉ cười, đi cũng thế ở cũng thế, mình ở lại có lẽ hơn, còn có anh em hướng-đạo.

Tôi nạp hồ-sơ “xuất ngoại” theo danh sách Mỹ yêu cầu từ tháng 9/1988 nhưng đến tháng 9/1993 mới được ra đi.

Tôi đến bắt tay từ già anh, gặp mấy anh em hướng đạo trẻ đang họp. Anh cho tôi biết, anh ra Bắc

vừa về, cùng với các anh huynh trưởng xưa đến thăm anh Hồ Sút, nói đến tái sinh hoạt, anh Hồ-Sút” buồn thăm nói “Tôi đã lầm”

Chúng tôi bịn rịn siết tay trái thật chặt (nhưng không ôm thắm thiết). Nay anh “đã lên đường”, không tư, không lự, con đường mọi người phải đi qua, không biết còn làm được một “B.A.” nào không !

Đoàn Thái

Lời Mời Chung

Liên-Lạc số 40 sẽ được phát hành vào dịp Giáng-Sinh, Tết Nhâm-Ngọ để đánh dấu 10 năm vui buồn với Quý độc giả trong Đại-Gia-Đình Hướng-đạo Việt-Nam.

Nhân dịp này, Ban Phụ-trách chúng tôi trân trọng kính mời Quý Trưởng (và Thân-hữu) độc-giả xa gần hãy cùng với chúng tôi làm thành một Đặc-San để kiểm điểm 10 năm qua Liên-lạc đã làm được những gì ?

Đặc-San này là của độc-giả Liên-lạc, độc giả có toàn quyền phê phán, chỉ trích và đề nghị những mục cần thiết, làm thế nào để Liên-lạc có thể đáp lại sự mong muốn chung anh chị em Hướng-đạo Việt-Nam.

Mỗi bài xin đừng dài quá 4 trang giấy (cổ của L.L.), nên viết liên quan xa gần đến Hướng-đạo hạn chót nhận bài, hình ảnh (và disk) là ngày 1-11-2001.

Anh em Ban Phụ-trách xin cảm ơn trước.

Liên-Lạc

Chiếc Ba Lô Việt Nam

Phong Châu

Ba lô đầy ứ trên vai
Này là mền đắp buộc ngay bên ngoài
Tông teng cọc ngắn cọc dài
Lại thêm một bó dây gai dựng lều
Hai bên túi nhỏ chia đều
Bên cuốn dao đất bên rìu dẫn cây
Dem theo một chiếc dao phay
Để bữa cá thịt ban ngày nấu ăn
Trong thì bàn chải đánh răng
Xà bông rửa mặt với khăn lau mình
Còn nữa . . . nhét thật tài tình
Cây kim . . . sợi chỉ lỗ mình đứt khuy
Hộp quẹt, giấy bút mang đi
Cùng với sổ sách để ghi hợp đoàn
Cà mèn uống nước đàn hoàng
Một cái chén để sẵn sàng bữa ăn
Bỏ vào mấy chiếc kim băng
Đến khi cần – khởi lạng xăng đi tìm
Để cho đêm tối khỏi phiền
Đèn pin đèn bão nhớ tìm mang theo
Đêm xuống đèn ta ta treo
Cho sáng góc đội hùm beo khởi vào
Còn dây dụng cụ nấu xào
Nồi niêu xoong chảo cho vào ba lô
Đừng quên mang ít đĩa tô
Cùng với dưa muống tha hồ khua vui
Giờ cơm vừa mếu vừa cười
Trên khê dưới khét trở tài nấu ăn
Gạo trắng nhớ để một ngăn
Tương chao muối mắm yên nằm một nơi
Trứng gà trứng vịt thịt tươi
Rau quả tiêu ớt hành thời chớ quên
Đi cắm trại sướng như tiên
Tự ta lo liệu chẳng phiền lụy ai
Ba lô ta nhớ phải cài
Một ít hoa dại ban mai trên đường
Tí mựa tí nắng tí sương
Để tìm ta thắm sắc hương với đời .

NĂM NAY SÓI CON ĐÃ GIÀ

TỨC NHÀ VĂN TRÀ LŨ CÓ GÌ MỚI LẠ ?

Trước đây, nhà văn Trà Lũ cứ lái rai vài ba năm cho ra lò một cuốn sách, kể chuyện nhân tình thế thái, chuyện vui, chuyện bên Tây, qua tận bên Tàu, chuyện Canada qua những nhân vật rất Việt-Nam mà chúng ta thường thấy, thường nghe và thường sống hằng ngày.

Ngoài 6 tác-phẩm đã phát hành, có chữ "ĐẤT" làm chuẩn, năm nay Trà Lũ tung thêm cuốn thứ 7 "Đất Quê Ngoại" cùng một lúc với tác phẩm thứ 8 là "300 Chuyện Cười". Cuốn này phá lệ : không có "Đất".

"Đất Quê Ngoại" và "300 Chuyện Cười" cùng trình làng một lúc, ra mắt tại Montréal ngày 15-4-2001 trong một buổi dạ tiệc, và sách đã được bạn bè chiêu cố tận tình. Sách in đẹp, trình bày mỹ-thuật, dày trên 300 trang, tuy nói là 300 chuyện, nhưng có đến 332 chuyện lận, chuyện tiêu lâm (nhưng khá sạch sẽ). Sách này rất cần cho những ai thích "đầu khẩu" mà cạn đề tài, xin cứ lật cuốn này ra, xem như từ-điển để tô bồi cho câu chuyện thêm đậm đà, cuộc họp mặt thêm nhiều nụ cười, và nhất là những bạn nào "khó ngủ" thì sau khi cơm nước xong, chịu khó rửa chén bát (góp phần hợp-tác với bà xã) nghe vài đoạn tin tức trên TV, lên giường lật xem vài ba chuyện cười của Ông Trà Lũ, miệng tùm tùm cười, mắt lim dim, tay từ từ buông cuốn truyện và... mơ màng trong giấc điệp !

Đây chính là một thang thuốc bổ, một loại thuốc an thần không có hoá-chất. Tuyệt vời !

Giá sách : Đất Quê Ngoại : 15 US\$

300 Chuyện Cười : 14 US\$

Địa-chỉ liên-lạc : TRALU

113 Kennedy Avenue, Toronto

Ontario, M6S 2X8 Canada

PHƯƠNG PHÁP THỞ VÀ NHỮNG BÀI TẬP

CỦA NHÓM NGHIÊN CỨU CHÂM LIỆU PHÁP do Tr. Lê-Mộng-Ngo sưu tầm.

Liên-Lạc :Rất nhiều độc giả yêu cầu chúng tôi quảng bá những bài tập và những phương pháp trị liệu do Tr. Lê-Mộng-Ngo, một lương-y dày công nghiên cứu và hướng dẫn nhiều người có kết quả.

Dưới đây là 3 bài mà Trưởng Lê-Mộng-Ngo đã gửi cho chúng tôi . Chúng tôi xin cảm ơn Tr. Ngo.

1 Tập Nạp Thận Khí. 2. Tập Thở theo phương pháp Tam Thiên Lương Địa và 3 . Dịch Cân Kinh.

MIỆNG ỨNG NGHIỆM VỚI HÀN NHIỆT

TÂM nhiệt thấy Đắng	HA	Thần Môn (tả)
CAN nhiệt thấy Chua	HƯ	Hành Gian (tả)
TỠ nhiệt thấy Ngọt	HỒ	Thương Khâu (tả)
PHẾ nhiệt thấy Cay	XỬ	Xích Trạch (tả)
THẬN nhiệt thấy Mặn	XUY	Dũng Tuyền (tả)
TAM TIÊU nhiệt thấy Đắng	HY	Thiên Tỉnh (tả)

VỊ Hư thấy Nhạt miệng do Thận Dương Hư :

- châm bổ Khí Hải, Quan Nguyên, Mệnh Môn;
- tập Nạp Thận Khí.

 Tập Nạp Thận Khí : để Thuận Khí, Dễ Ngủ, Giáng Áp Huyết, Thông Tiện, Tránh bệnh Trĩ , Mạnh Khỏe, Sống Lâu.

Cách tập:

- Đi, đứng, nằm, ngồi đều tập được. Nằm tập tốt nhất.
- Lưỡi cong lên hàm trên, đan kết các ngón tay với nhau, lật úp hai bàn tay đang đan kết, bỏ thông xuôi, đưa ra trước, nâng lên rồi đưa thành vòng tròn lên bên trên trán hết mức cao, rồi xuống mặt, ngực, dưới bụng hết mức thấp thành một vòng ... hai tay vẫn đan kết và giữ lòng bàn tay luôn luôn hướng về phía trước ... Tập cho được số vòng liên tục định tập – (từ 16 đến 24, 32, hoặc 36 vòng mỗi lần tập).
- Mỗi ngày tập 3 lần, xong hết nội trong khoảng thời gian từ 12 giờ đêm đến 11 giờ trưa thời tốt. (*Tý tiền Ngọ hậu quân hưu tác*: Trước giờ Tý sau giờ Ngọ đừng tập vì kém kết quả.)
- Hai tuần đầu, tập mỗi lần 16 vòng, tổng cộng 48 vòng 1 ngày;
- Hai tuần tiếp, tập mỗi lần 24 vòng, tổng cộng 72 vòng 1 ngày;
- Sau 1 tháng, tập mỗi lần 32 vòng, tổng cộng 96 vòng 1 ngày;
- Từ đó trở đi, tập mỗi lần 36 vòng, tổng cộng 108 vòng 1 ngày.
- Nếu cảm cúm thời không tập, hoặc chỉ tập 8 vòng mỗi lần mà thôi, tổng cộng 1 ngày 24 vòng. ✨

TẬP THỞ THEO PHÉP TAM THIÊN LƯƠNG ĐỊA

- DỊCH KINH -

Lợi ích : Thuận khí - Dễ ngủ - Bảo vệ sức khoẻ - Tránh bệnh Trĩ - Đau tim - Gọn co - Sáng con mắt.

Cách Thở : Nằm ngửa thì tốt. Đứng tốt hơn ngồi. Thở ra 6 giây bằng miệng và thót bụng lại Hít vào 4 giây bằng mũi, đồng thời phình bụng lên và thót hậu môn lên (nhúu cóc đạo). Mỗi lần 1 phút, ngày 3-5 lần. Gọn co ngay sau 14 Ở 21 ngày.

Chú ý : Nếu gặp khó khăn thì thực hành cán phép Múa Tiên, Kéo Co hay Tập Thở theo pháp Tam Thiên Lương Địa. Xin gọi điện thoại cho : Tr. Lê-Mộng-Ngo (562) 799-0534.

Giới thiệu hai thế tập 'Múa Tiên' và 'Kéo Co' của Vân khí Trường-Sinh Điều Pháp.

I. MÚA TIÊN .

Lợi Ích : Chủ trị Áp Huyết Cao hay Áp Huyết Thấp (do cách thực hành Nhanh hay Chậm).

Cách tập : Đi, Đứng, Nằm Ngồi đều làm được. Đứng hay Ngồi thì tốt hơn. Lưỡi cong lên hàm trên. Thở đều. Tay bỏ thông xuôi, nâng ngửa hai bàn tay, các ngón khít nhau. Bàn tay phải dưới bàn tay trái, hai đầu ngón cái giáp nhau . Nâng hai tay lên, đều sát thân người từ bụng qua rốn, ngực, mặt, đỉnh đầu, ra sau ót ... càng xa xuống cổ càng tốt ... rồi rời hai tay sát lưng, kéo lên vai, xuống hai hông sườn bụng để trở về vị trí khởi đầu thành một vòng và cứ như thế tập 16 vòng liên tiếp. Múa 16 vòng là đủ cho một lần tập.

Chú Ý : 1. Đo áp huyết, ghi vào giấy, trước khi tập. Sau khi tập, đợi 10 phút sẽ đo lại để thấy kết quả.

2. Nhịp độ múa Nhanh, Vừa, Chậm là tùy theo nhu cầu của người tập :

- Múa Chậm sẽ làm tăng huyết áp : 6, 7 giây cho 5 vòng tập.
- Múa Trung-bình : 5 giây cho 5 vòng tập, làm giảm mệt, mau lấy lại sức khoẻ.
- Múa Nhanh làm giảm áp huyết cao, trị táo bón và tránh bệnh Trĩ.

3. Múa 16 vòng là đủ cho một lần. Tránh tập "Tham" làm mệt, hại sức ... sinh bệnh khác như kém ăn, mất ngủ.

4. Cứ thấy như có vẻ sẽ mệt là ngừng, không nhất thiết phải 8 hay 16 động tác.

II. KÉO CO :

Lợi Ích : Trị táo bón. Tránh bệnh Trĩ. Gọn Co. Tiêu mỡ bụng.

Cách Tập : Lưỡi cong lên hàm trên, thở đều. Ngồi duỗi 2 chân, 2 gót chạm nhau. Thân người ngả ra sau 15 độ. Để ngửa 2 bàn tay sát hông, các ngón tay khít chặt nhau. Như vậy cả 2 tay gồng cứng lên.

Động tác xuống : Úp sấp bàn tay, đưa từ từ lên đùi, qua đầu gối, tới bàn chân, mở ngón cái để trên mu chân, 4 ngón kia dưới lòng bàn chân như nắm chặt giữa chân càng sâu càng tốt, đầu ngón lên 15 độ

Động tác lên : Buông bàn chân, ngửa bàn tay, các ngón khít chặt, từ từ đưa lên vị trí khởi đầu. Như vậy là xong một vòng xuống và lên.

Tập mỗi ngày 1 lần 16 vòng là đủ. Sau 2 giờ nếu không thấy đi cầu, sẽ tập thêm 1 lần nữa. Thường thường mất khoảng 76-80 giây thì được 16 vòng Kéo Co Lên Xuống ✽

Dịch Cân Kinh . . .

(Võ sư thượng thừa đờng tập nhưng nên đọc để giúp người)

Nguồn gốc và Hiệu năng: Dịch Cân Kinh... gồm có Phất Thủ, hay Lắc tay, Quảng tay và một số tên Hán, Việt khác. Phương pháp này xuất phát từ Trung-Quốc. Hiện có rất nhiều tài liệu hướng dẫn tập luyện, có vài đặc điểm khác nhau tùy theo môn phái nhưng tựu chung đều có kết quả hiệu nghiệm hiển nhiên do sự chuyên cần tập luyện, được sử dụng để phòng bệnh và chữa bệnh, được đúc kết biên soạn để phổ biến nội bộ và cũng dụng ý giới thiệu với đồng bào quan tâm bảo vệ sức khỏe bản thân nhờ khí huyết kinh mạch được khai thông, chân khí tốt.

Thế đứng và cách vận động:

Tập ngay ở trong nhà, mặt quay về hướng Đông thời tốt. Đứng thẳng người, hai chân dang ra bằng khố vai, hai bàn chân hướng mũi vào nhau, hẹp hơn vai khoảng 3-5 cm, mười ngón chân bấm xuống đất để giữa lòng bàn chân trong nhòm lên. Mắt nhìn thẳng, không nghĩ ngợi gì. Miệng ngậm lại, lưỡi cong lên chạm vòm miệng, giữ ngực mềm mại và hít thở tự nhiên. Hai tay duỗi thẳng, ngón tay khép chặt, bàn tay ngửa ra trước. Không dùng sức, đưa hai tay ra phía trước 3 phần, (khoảng 30 cm) rồi úp sấp tay trở lại và từ đó dùng sức đánh mạnh tay về phía sau đến 7 phần (khoảng 50, 70 cm) đồng thời thót hậu môn lên. Động tác và sức lực như người Á-Đông ngồi trên thuyền con bơi bằng tay vạy.

Tập như trên là từ 3 - 7 để đạt 3 - 7 tức làm cho phần trên con người 3 phần, nhẹ nhàng và phần dưới 7 phần vững chắc hoặc gọi là trên Hư dưới Thực.

Thời gian tập luyện:

Mỗi ngày nên chuyên cần tập, tốt nhất là vào buổi sáng sau khi thức dậy và tối trước giờ đi ngủ. Tuy nhiên trong ngày nếu thuận tiện rảnh rỗi đều có thể tập được cả. Lay động liên tục 30, 40 đến 50, 60 lần trong một phút. Ngày 3 lần, mỗi lần 1 hoặc 2 phút. Thấy ấm người hơn thời tập bớt đi.

Đề phòng:

- Tránh ham tập nhiều khi mới tập.
- Tránh tập đến thấy mệt.
- Tránh tập đến thấy tức ngực để tránh phản tác dụng.

Kết quả đã kiểm chứng:

Trước đây có lời truyền tụng Dịch Cân Kinh là phương pháp trị được bách bệnh, có công năng trị được tất cả các bệnh nan-y và mạn tính, và gần đây qua thực nghiệm nhóm Nghiên Cứu Chỉ Châm chúng tôi đã kiểm chứng kết quả chuyên cần tập Dịch Cân Kinh được : Ăn ngon, ngủ yên, tiêu hóa đều hòa, đại tiểu tiện thông, các bệnh về hô-hấp, tim mạch, thấp khớp, trĩ lậu lần lần thuyên giảm và có thể đi đến dứt khỏi.

Tóm lại những ai đau yếu, sức khỏe kém, sút, thần kinh thể chất suy nhược hãy thử luyện tập, chủ yếu chuyên cần chắc chắn sẽ giúp ích bản thân không ít vạy.

Thành thật cầu mong mọi người được nhiều sức khỏe và sống vui.

Phu Lục: Người Bệnh Không Đủ Sức đứng để tập Dịch Cân Kinh ...

Tập Thở 3, 5 bận XUY rồi hít vào thở ra dài, sâu. Ngày 5, 7 lần. XUY, XUY, XUY dài như bà già xuy trẻ nít đi tiểu, đi cầu thời xưa. Hơi thở là điều tối thiết yếu cho mạng sống đã bị quên đi!

Tập Dưỡng Sức 5, 7 lần. Ngồi hoặc đứng cũng được: bàn tay ngửa, đánh vạt qua tai bên kia đầu rồi úp sấp tay và đánh trả lại. Đánh trái, phải bắt chéo hai tay như vậy 5, 7 lần. Cũng trị thấp khớp, đơ cứng, nhất là tay trái hoặc phải bị đơ cứng.

Tập Đá: Ngồi và đá mỗi chân 5, 7 đá theo lối Trảo Mã (Bàn chân duỗi thẳng với cẳng chân, xeo vào lòng rồi đá mạnh ra độ 60 cm rồi giật chân nhanh về) Ngày 3, 5, 7 lần. Cũng trị chân thấp khớp, đơ cứng, xê dịch không vững chắc. ✱

Nói chuyện với **Trưởng lão** **NGUYỄN-ĐỨC-PHÚC**

Liên-Lạc : Nhân một dịp lên Ottawa tìm gặp Tr. Nguyễn-Đức-Phúc, thường được gọi là Cự Phúc, vì năm nay Trưởng Phúc đã 93 tuổi, cùng trang lứa với Trưởng Tiên-Chi Đại Gia-đình Bách-Hợp : Tr. Trần-Văn-Thao. Cự Phúc trước 1975 đã sinh hoạt lâu đời vào thập niên 1930, đã làm Đạo-trưởng đạo Ái-Tử (Quảng-trị), sau đó vào Saigon làm Ủy-viên Thường-trực của V.P. HĐVN (18 Bùi-Chu), đã chứng kiến những ngày cuối cùng của Hội-quán, đến Canada theo diện đoàn-tụ cùng gia đình, hiện là Trưởng Xóm Huống-đạo Trưởng-niên Ottawa, được nhiều xóm viên mến trọng, rất siêng năng đi họp, tinh thần còn minh mẫn, sức khoẻ vững vàng, nhưng mọi việc lớn nhỏ, Cự Phúc thường để ngoài tai !

GHI CHÚ : *Người phỏng-vấn* : Nguyễn-Trung-Thoại : *Ngựa Chiu khó, ghi tắt là* **NCK**.
Người trả lời : Nguyễn-Đức-Phúc : *Hổ Tận tâm, ghi tắt là* **HTT**.

NCK : Như đã thoả thuận trước, hôm nay Ngựa tôi đến đây để được nói chuyện với Anh, một trong những cây cổ-thụ của HĐVN, để đưa vào Liên-lạc số sắp tới, kéo vài mười năm nữa, khi Anh cười hạc qui tiên thì hậu thế làm sao mà được biết anh Đạo-trưởng Ái-tử, Anh Văn-phòng-trưởng của Hội HĐVN, Cự Phúc Già Ottawa là ai ? Nếu Anh đồng ý thì xin bắt đầu. và câu hỏi đầu tiên là xin Anh cho biết sơ lược tiểu sử của Anh ?

HTT : Tôi sinh ngày 05-3-1909 trong một gia đình công chức nghèo, quê ở Hà-Đông nhưng sinh ra và lớn lên ở Lạng-sơn. Làm Giáo-học từ năm 1928, gia nhập Huống-đạo năm 1936, do 2 Trưởng Lã-Huy-Ứng và Tr. Nguyễn-Ngọc-Minh giới thiệu vào. Năm 1954, tôi cùng gia đình theo đoàn người di-cư vào Nam, tiếp đến tôi được bổ nhiệm về dạy học ở Quảng-trị, cùng thời điểm ấy tôi được anh em giao phó làm Đạo-trưởng Ái-Tử, đến kỳ Quảng-trị bị Việt-cộng đánh phá, tôi lại khăn gói vô Nam, và tôi lại được giao phó nhiệm-vụ Văn-phòng-trưởng Hội HĐVN, thay thế Tr. Trần-Trọng-Lân đã qua đời nhưng chưa ai thay.

NCK : Anh là Thầy dạy học, Huống-đạo là một phong-trào rèn luyện giới trẻ, qua kinh nghiệm, xin Anh cho biết tương-quan giữa hai phương pháp này ?

HTT : Với bản chất là nghề "gõ đầu trẻ" tôi đem phương-pháp "hàng đội tự trị" của Huống-đạo áp dụng cho các lớp học mà tôi phụ trách : kết quả trông

thấy, nhất là về phương-diện kỷ-luật, sinh hoạt năng động hơn các lớp khác. các đồng-nghiệp tôi đều lấy gương mẫu các lớp tôi dạy bắt học sinh các lớp họ noi theo. Với thời gian, tôi đã tuyển mộ được nhiều đoàn-sinh cho Phong-trào H.Đ. suốt chiều dài 30 năm dạy học, tôi đã thành công và tôi rất biết ơn Huống-đạo đã tạo ra phương pháp Hàng Đột Tự Trị này.

NCK : Anh lập gia đình vào lúc nào ? Sinh hoạt HĐ có trở ngại gì cho hạnh-phúc gia đình không ? Nếu không, xin Anh cho biết làm cách nào lôi kéo (hay chiêu dụ) người Bạn Đời và con cháu cùng vui cái vui của mình ?

HTT : Tôi lập gia đình năm 25 tuổi (nay đã 93), may mắn gặp người Bạn Đời hết lòng lo cho tôi chu toàn nhiệm vụ một thầy giáo trong tuần, và những ngày cuối tuần lại lo cho tôi tiếp tục sinh hoạt HĐ như lúc tôi đang còn độc thân, chăm sóc lo lắng trang bị đầy đủ những vật dụng cần thiết cái "sac" của tôi mỗi khi đi cắm trại xa và dài ngày, tôi vẫn nhớ các kỳ trại Họp Bạn ở Kiến-An, Rừng Sắt (Bắc-ninh) thường khuyến khích tôi làm tròn nhiệm vụ "Người Anh Cả" của Đoàn, sau này các con chúng tôi (một trai và một gái) đều gia nhập H.Đ. Như vậy là xem như cả nhà đều là Huống-đạo cả, kể người Bạn Đời của tôi chỉ là "ủng-hộ-viên" đại khái như Bè Trên của Anh vậy ! Cho đến bây giờ, qua Canada vẫn "còn vương tử" với Xóm Trưởng-niên Ottawa như Anh đã từng thấy. Tuổi đã cao, tôi cố xin trao duốc lại, nhưng anh chị em

trong Xóm ngăm bảo nhau : mọi việc chúng ta vẫn cứ làm, nhưng nhất định lưu giữ tôi lại. Anh Thoại thử nói giúp tôi một lời với anh chị em đi !

NCK : Anh làm Đạo-trưởng Đạo Ái-Tử được bao lâu, chính vào lúc ấy tôi mới biết Anh, chắc Anh có nhiều kỷ-niệm đặc biệt với cảnh Quảng-trị, với người Quảng-trị ?

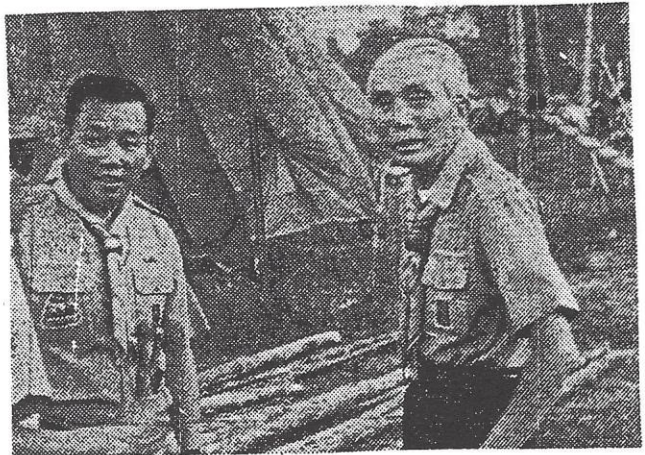
HTT : Kỷ-niệm thì nhiều lắm, năm 1954, mới chân ướt chân ráo bổ nhiệm về dạy học tại Tỉnh Quảng-trị, liền được anh em Hướng đạo "bất cóc" làm Đạo-trưởng Đạo Ái Tử thay anh Tôn-Thất Dương-Vân (đã đổi vào Huế). Ở đây, tôi được sự hỗ trợ đặc-biệt của Tr. Tôn-Thất Dương-Thanh (một Trưởng-Ty trong Tỉnh) nên anh em H.Đ. hết lòng giúp đỡ tôi trong nhiệm-vụ mới. Cũng trong thời gian này, tôi đã sống với 2 Cụ Tuần-vũ Hướng-dạo (là Tr. Trần-Điền và Nguyễn-Trung-Thoại) cùng một nghi-can chính-trị có tâm vóc lớn, cũng là Hướng-dạo là Tr. Võ-Thanh-Minh, cho đến khi Tr. Minh vào Huế sống hẳn ở Từ-duồng Cụ Phan (Bến-Ngự). Đối với tôi, mỗi vị nói trên đều có một số kỷ-niệm đáng ghi nhớ. Riêng về Anh, tôi không quên là hôm được tin Anh được bổ-nhiệm ra Q.T. thì anh Trần-Điền (đang họp Đại-Hội-Đồng HĐVN ở Saigon) gọi riêng tôi ra mà dặn dò : "Anh Thoại ra ngoài ấy, xin anh em H.Đ. đừng đến quấy rầy anh ấy nhiều, để cho anh ấy có thì giờ làm việc. Tôi đã trải qua rồi, tôi biết, cần gì thì cứ nói với Anh Nguyễn-xuân-Đê (Phó Tỉnh-trưởng) để anh Đê nói lại cũng được". Do đó, như anh biết, tôi rất ít đến gặp Anh, trừ những buổi sinh hoạt HĐ. Có một điều, đến bây giờ tôi vẫn còn thắc mắc là tôi thấy bản tánh rất vui, vui như tôi thường đọc trong Mạ Thử và Thử Bạ trong Liên-lạc, nhưng tại sao hồi ấy tôi thấy anh còn trẻ mà nghiêm trang đạo mạo như một Ông Cụ như thế ?

NCK : Thời kỳ tôi làm việc ở Quảng-trị, tôi nhớ là anh đã thôi dạy học và phụ-trách một được-phòng, và vẫn còn là Đạo-trưởng. anh em Đạo Ái-tử thỉnh thoảng có nhắc đến Anh (như Tr. Đỗ-văn-Phúc nhắc đến kỷ niệm thời niên thiếu đến thập thò nhà anh Đạo-trưởng để được nhìn cô con gái của Anh), Có Tr. Bùi-Hữu-Cổ (dạy học) gặp lại nhau ở Trại Hạp bạn TT Virginia (nay ở Philadelphia). Trả lời thắc mắc của anh : Tại sao Thoại ngày xưa khác với Thoại ngày nay, là vì dạo ấy tôi "sống không thật", sống với

nhiệm-vụ, chỉ biết lo chu toàn trách nhiệm. Còn sau này là Thoại "Sống Thật" với lòng mình. Vốn "Quỹ Thời-gian" Trời cho có hạn, bây giờ không Sống cho Thật, sống hết lòng mình thì chờ đến bao giờ mới sống thoải mái nữa, hờ anh Phúc ?

(Đến đây, Ngựa cảm thấy "lạc đề", thay vì đi phỏng vấn, lại "bị" người ta phỏng vấn lại !)

HTT : Nói thật với anh, thời kỳ ở Đạo Ái-Tử (1954-72), là thời gian đẹp nhất của đời tôi, với sự giúp đỡ của các Trưởng, lòng thương mến của các em, tôi đã đạt được nhiều điều mơ ước, giữ đúng 3 lời hứa và cố gắng hành động theo 10 điều luật. Đạo Ái-Tử có nhiều giai-đoạn rất vững, đó là những lúc gặp được chính-quyền Hướng-dạo (Anh Điền, Anh Thoại, Anh Đê), có thể nói là "Muốn chi được nấy". Dù vậy, chúng tôi cũng không quá lợi-dụng lòng H.Đ. của các anh. Còn các em thì gọi tôi là Trưởng, là Anh Đạo-trưởng, có khi là ... Papa Phúc nữa, Vui thật là vui. ^

Ngựa CK. và Hồ Tận Tâm ở Trại Hạp Bạn Tự-Lực 1974, Saigon. (Ảnh do Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu sưu tầm và tặng Liên Lạc).

NCK : Rời Quảng-trị sau Mùa Hè Đỏ Lửa, anh trở vào Saigon, nguyên do nào đưa đẩy Anh vào với Hội HĐVN ở 18 Bùi-Chu, những việc làm ở Hội, những cuộc tiếp xúc hàng ngày với các Trưởng, những kinh nghiệm truyền đạt, những học hỏi với các Trưởng khác, những khó khăn gặp phải, những niềm an ủi trong nhiệm vụ của Anh

HTT : Sau khi rời Quảng-trị, một buổi chiều, tôi đến trụ sở của Hội ở 18 Bùi-chu để báo-cáo tình hình Đạo Ái-tử, tình trạng anh chị em ngoài ấy. Sau một buổi

thảo luận với Tr. TUV Trần-Văn-Lược, lại gặp lúc Tr. Vũ-Ngọc-Hoàn (Phó Hội-trưởng HĐVN và là Thiếu-tướng Quân-Y) đi vào, chúng tôi liền giới thiệu cùng nhau. Tr. Lược gợi ý: Hiện nay Hội đang thiếu một Ủy-viên Thường-trực để lo mọi việc hành chánh hàng ngày của Hội, thay thế Tr. Trần-Trọng-Lân (tử-nạn cách đó mấy tháng). Tr. Hoàn vội vàng đứng dậy bắt tay trái tôi và yêu cầu tôi nhận lời, vì Hội đang rất cần người có kinh nghiệm hành chánh và hiểu biết sâu rộng về phướng-pháp H.Đ. để điều hành Văn-phòng Hội. Bị hai Trưởng nài ép thúc dấy, tự nghĩ đây cũng là một cơ hội để phục-vụ phong-trào, một chút tự ái (anh hùng rơm) nổi dậy, tôi nói cho tôi về suy nghĩ và sẽ trả lời sau. Hai ngày sau, tôi trở lại Hội-quán, lại gặp Tr. Lược và Tr. Lược cho biết đã từng trình với Tr. Chủ-tịch Nguyễn-Văn-Thở và yêu cầu tôi tuần sau đến dự một phiên họp khoáng đại của Ban Chấp-Hành để chính thức hoá sự đề cử này.

Mở đầu phiên họp, chính Tr. Vũ-Ngọc-Hoàn đã đứng lên giới thiệu tôi và nói: Từ nay Hội chúng ta có được một Trưởng kỳ cựu từ thời Tr. Hoàng-Đạo-Thủy, đã có kinh nghiệm gần 20 năm làm Đạo-trưởng, với gốc nhà giáo, hy vọng từ nay Hội chúng ta sẽ không lo có người thường trực ở Hội-quán để giải quyết các công việc của Hội.

Công việc hàng ngày thì luôn bận rộn, ngoài việc trao đổi thư từ với các Đạo, các Miền, còn phải tiếp xúc với một số Trưởng có việc cần giải quyết. Ban đầu gọi là Ủy-viên thường-trực, sau đổi thành Văn-Phòng trưởng, có phòng triển lãm, nơi bán Huy-hiệu, sách báo và kỷ-vật H.Đ. Bận rộn nhất là thời gian lo việc cứu trợ đồng bào đồng bào Miền Trung di tản. Các nhà buôn, các hãng xưởng đem đồ tặng phẩm đến bỏ đầy Hội-quán mà không đòi hỏi biên lai hay phiếu nhận, vì họ nói: "Giao cho Hướng-dạo thì không sợ thất thoát được". Chiều chiều mỗi khi đi làm về, có các Tr. Lược, Trác, Thông, Phúc trẻ v.v... đến phụ với chúng tôi phân loại, gói từng phần định nơi phân phối. Những ngày ấy thật sự mệt nhọc, nhưng ai cũng vui.

NCK: Sau ngày 30-4, Trưởng là người Đại-diện cho Ban Chấp Hành của Hội trong việc bàn giao Hội-quán, tài sản, vật liệu v.v... Xin Trưởng cho biết diễn tiến, ai đến nhận, họ là đại-diện cho cơ quan nào?

HTT: Sau biến cố 30-4 chừng 2 tuần thì một Đại-diện của Hội Liên-Hiệp Thanh-niên V.N. cùng 2 người vô trang súng ống cùng với 10 nhân-viên của "Phe Bên Kia" (toàn là các Trưởng H.Đ.) đến "tiếp quản" Hội-quán và yêu cầu chúng tôi cùng với họ kiểm kê sổ sách, tài sản, vật liệu v.v... hiện có ở Hội-quán. Tôi yêu cầu người Trưởng-Đoàn Cán-bộ (danh xưng là Tám) cho xem giấy ủy-nhiệm, nhưng lại không có. Tôi cho họ biết như vậy thì việc kiểm kê không thực hiện được. Trưởng-đoàn ra lệnh cho 10 nhân viên vô trang chia nhau canh gác Hội-quán và chạy đi xin giấy Ủy-nhiệm. Việc này, tôi có thảo luận với Tr. Lược và sau đó, tôi có trao cho TUV (Tr. Lược) 1 hồ sơ biên bản để lưu-giữ. Sau 3 ngày làm việc từ tầng trệt đến tầng lầu 3 ghi chép biên bản đầy đủ, tôi cho họ biết kể từ nay tôi không còn liên hệ gì với Hội HĐVN nữa. (Biên bản này đã được Bạch Mã và Liên-lạc nhắc đến).

Ngựa CK và Hồ TT 25 năm sau ở Trại Thăng Tiến VI (Virginia 1998).

Tưởng cũng nên nói thêm là vào ngày kiểm kê thứ hai, tôi được Tr. Trịnh-Long-Việt trao cho tôi một "phó bản" gửi cho Ủy-ban Quân Quản xin cho Hướng-dạo được tiếp tục sinh hoạt. Đón do Tr. Việt ký cùng với tên 10 Trưởng khác, nhưng tôi biết chắc chắn là "họ" không bao giờ chấp thuận. Sau này tôi biết Tr. Việt là Cán-bộ nằm vùng, và nghe đâu, Tr. Việt hiện nay đã sang sinh sống ở Hoa-kỳ (không rõ với tư cách gì).

NCK : Anh qua Canada năm nào, hiện ở với ai, trở lại với Phong-trào trong trường hợp nào và cảm tưởng của Anh trong những buổi sinh hoạt, với Trại Họp bạn TT6 và Anh có dự tính tham dự TT7 ở Houston không ?

HTT : Vợ chồng tôi đến Ottawa (Canada) ngày 20-4-93, do con gái tôi bảo lãnh. Người tôi gặp đầu tiên khi đến Ottawa là Trưởng Trần-Văn-Khắc. Sau đó, một số Trưởng của LD HDVN Ottawa đến chào tôi và trao tặng tôi chiếc khăn quàng của đơn-vị (ngầm muốn bảo tôi : Anh hãy sẵn sàng tiếp tục cuộc chơi với anh em). Chỉ một tháng sau, Tr. Khắc triệu tập một buổi họp gồm các Trưởng của Liên-đoàn Ottawa, các Trưởng của Montréal do anh Thoại hướng dẫn và trao nhiệm vụ Trưởng Xóm HD Trưởng-niên Ottawa cho tôi. Cũng trong thời gian đó, tôi cùng với Xóm Ottawa qua Virginia tham dự Trại TT6. Nhờ anh chị em thương và giúp đỡ, chín bỏ làm mười nên mọi việc trong Xóm đều chu toàn. Cũng trong dịp Trại Họp Bạn này, Cả Xóm âm thầm tổ-chức và bất ngờ mời tôi cắt bánh sanh-nhật mừng 90 tuổi của tôi, tôi rất cảm động, và đúng lúc này, Boy Scouts Canada trao huy-hiệu 25 năm sinh hoạt (do Tr. Lê-Phục-Hùng đề nghị) cho tôi, và cũng đặc biệt hơn cả là HDTU đã trao tặng Bắc Đẩu Huân chương, một việc mà tôi không ngờ đến, vì còn các Trưởng khác xứng đáng hơn tôi. Còn dự tính đi dự Trại TT7 ở Houston Hè 2002' thì nếu tôi còn sống và còn sức thì đi chứ, sợ chi ! Vì ở đây, và có thể cũng là lần cuối cùng, tôi rất sung sướng được nhìn lại các anh em đã từ lâu lắm không bao giờ gặp mặt. Mong lắm thay !

NCK : Sinh hoạt lâu năm với Phong trào, xin Anh kể một chuyện vui nhất và một chuyện buồn nhất trong đời HD. của Anh và ..._nếu được phép ..._trở lại 60 năm, nghĩa là Anh đang vào khoảng trên dưới 30 tuổi,

Anh sẽ nghĩ gì và phải làm gì cho Phong-trào ? Cũng gần hết giò và hết giấy ấn định của Liên-lạc rồi, xin Anh kể vắn tắt .

HTT : Này nhé , tôi sẽ nói ngắn như lời Anh dặn . Chuyện cảm động nhất và đẹp nhất của tôi là ngày tôi Tuyên Hứa gia nhập Đại Gia-Đình H.Đ. với Tr. Hoàng-Đạo-Thúy năm 1936. ở Hà-nội, và kỷ-niệm đau buồn nhất là khi đặt bút ký biên-bản bàn-giao Hội-quán Bùi-Chu (tháng 5/1975) cho "Người Anh Em Bên Kia".

Còn nếu tôi ... được phép Trở lại, Ồ ! thích quá nhỉ, tôi sẽ tham dự các khoá Huấn-luyện để làm Bầy-trưởng, Thiếu-trưởng, Tráng-trưởng, LĐT và cả ... Trại-trưởng như các anh Cung-Giữ-Nguyên, Trần-Điền, Lê-Mộng-Ngọc, Mai-liệu. Nhưng anh Thoại ơi ! Thời trai trẻ đã qua rồi, Anh và tôi cũng có nhiều kỷ niệm vui buồn với nhau ở Quảng-trị, ở Saigon. Trước khi kết thúc, cho phép tôi được nhắc lại lời Tiên Tri của một Trưởng lão thành đã nói với tôi lúc tôi vừa mới lớn : "Tôi truyền đời cho Anh biết : cho đến lúc chết, Anh vẫn là trẻ con, thằng trẻ con, nghe chưa ?"

(Khi bắt tay già từ Tr. Phúc, Ngựa nhìn lại nét mặt của Cựu Trưởng Xóm với nụ cười thật trẻ con ...thấy dễ thương chi lạ !)

Tr. Nguyễn-Đức-Phúc được BSC tuyên dương 25 năm sinh hoạt với Huân g-đạo.

Tr. Dê Núi đang đọc tẩm Plaque cho Tr. Phúc nghe. Phía sau là một số Trưởng 2 Xóm Ottawa và Montréal.

Hội Họp

Cáo Lăng tử

(tiếp theo Liên Lạc số 36)

Trong phần trước, chúng ta đã bàn đến hai yếu tố quan trọng để mang lại thành công cho buổi họp : “Chuẩn bị và Điều khiển”. Trong phần này, chúng ta bàn đến yếu tố thứ ba và cũng là yếu tố cuối cùng : “Chủ tọa”.

Chủ Tọa

Là một người chủ tọa, bạn có trách nhiệm đưa buổi họp tới đích mong muốn Dĩ nhiên, không có một khuôn mẫu nhất định có thể áp dụng cho mọi buổi họp hay hội thảo. Tuy nhiên, vẫn có một số nguyên tắc được coi là hữu hiệu mà bạn nên áp dụng.

1. Khởi mào cuộc thảo luận : Câu hỏi đầu tiên bạn đưa ra, phải có người đáp ứng ngay thì cuộc thảo luận mới sôi động. Bởi thế, bạn nên đặt câu hỏi tương đối dễ trả lời và nên hỏi thẳng một người nào đó : “Anh H. xin Anh cho biết ý kiến” . . . chứ không hỏi chung chung. Bạn cũng có thể xử dụng loại câu hỏi liên kết để tạo cho cuộc thảo luận trở nên sôi động.

Khi bạn đưa ra nhiều câu hỏi khác nhau về nhiều vấn đề khác nhau, thì thế nào bạn cũng nhận được nhiều ý kiến và cuộc thảo luận dễ bắt đầu dễ dàng. Khi cuộc thảo luận đã có trớn rồi thì chẳng còn gì khó khăn nữa.

2. Kìm hãm cuộc thảo luận : Khi đề tài thảo luận có tính cách nhạy cảm và đụng chạm đến cá nhân, thì cuộc thảo luận có thể trở thành tranh cãi, dễ lạc đề và kéo dài vô tận. Người này có ý kiến đàn áp hoặc chế ngự người khác, người kia lại nhất định phát biểu phản pháo. Với tư cách chủ tọa và với một chút nhạy bén, bạn có thể kéo cuộc thảo luận trở về nội dung chính : “Xin mời quý vị trở lại đề tài đang bàn” . . . hoặc bạn mời một người đứng ngoài cuộc tranh cãi lên tiếng : “Anh P. ý kiến của anh thế nào ?” . . .

Tóm lại, khi bạn cảm thấy cuộc thảo luận sắp bước vào việc chỉ trích cá nhân, thì bạn phải chấm dứt ngay.

3. Giờ tay phát biểu : Trước khi bắt đầu cuộc thảo luận, bạn nên thỏa thuận với nhau : “Người nào muốn phát biểu thì phải giờ tay”. Việc giờ tay phát biểu khiến cho cuộc thảo luận có trật tự, và các tham dự viên nắm được ý của người phát biểu. Khi có người cất ngang ý kiến của người khác, bạn phải nhanh chóng nhắc lại quy định ban đầu : “ Xin anh D. cố gắng giữ đúng thứ tự phát biểu như chúng ta đã thỏa thuận từ đầu. Ngoài ra, xin nhắc để anh hay, sau anh K. sẽ đến anh P. rồi mới đến phiên anh ‘ . . .

Nhờ giờ tay, bạn có thể biết được người trước kẻ sau, tránh được những phát biểu dài dòng và giúp cho những người có tính dè dặt phát biểu được ý kiến của họ. Điều căn bản là làm sao để các tham dự viên tuân tự người trước kẻ sau đều có dịp phát biểu.

4. Ngôi vị trí Trung tâm : Trong bất cứ cuộc hội họp nào, người chủ tọa phải thấy rõ tất cả các tham dự viên và ngược lại. Bạn cần ngồi ở vị trí nào để thấy rõ điệu bộ của anh K. khi anh muốn phát biểu mà chưa dám đưa tay, hoặc có thể biết ngay anh L. đang sốt ruột muốn phát biểu vì gập đúng điều anh đang nghĩ.

Lý tưởng nhất là ngồi ngay ở đầu bàn nếu bàn hình chữ nhật. Trường hợp bàn tròn, thì bạn nên ngồi hơi thụt về phía sau một chút để có thể thấy rõ hai người bên cạnh. Với vị trí đó, không ai thoát khỏi ánh mắt của bạn. Cũng nên chú ý : dù ngồi ở vị trí nào , bạn cũng phải ngồi gần bảng ghi chép.

5. Chăm chú nghe người khác nói : Người phát biểu sẽ cảm thấy mình hoàn toàn lạc lõng và vô vị trong buổi họp khi họ đang phát biểu mà bạn chỉ vênh tai nghe, im lặng, không phản ứng và đưa mắt qua cửa sổ ngắm mây bay. . . Chỉ một lát như thế, thật ngắn thôi, người phát biểu sẽ chẳng còn chút hứng thú nào nữa.

Để cho cuộc hội họp mang lại kết quả mong muốn và các thành viên tham dự đều thoải mái, thì

Chủ tọa phải biết chăm chú lắng nghe người khác. Chăm chú thực sự bằng cách thỉnh thoảng thốt lên vừa đủ nghe : “Vâng”, “Đúng thế” – “Hay quá” . . . Hoặc bằng cách gật đầu, sau một vấn đề người khác vừa phát biểu. Đó là dấu hiệu khiến cho người đang phát biểu cảm thấy đang được chú ý lắng nghe. Và sau cùng, bạn đừng bao giờ quên nhìn thẳng vào người đang phát biểu.

6. Ngăn chặn các ý kiến rộng rãi : Không có gì phiền toái và khó chịu cho bằng việc phải lắng nghe một người phát biểu dai dẳng, không đầu vào đầu cả. Có người thích nói, nhưng lang thang ngoài đề hoặc khoa trương sự hiểu biết của mình không đúng lúc . . .

Là người chủ tọa, Bạn cứ để cho anh ta phát biểu, đến một lúc nào đó anh ta bắt buộc phải ngưng lại. . . để thở . . . để lấy hơi . . . Chính vào lúc đó bạn phải tấn công ngăn chặn ngay : “Thưa anh B. nếu tôi không lầm thì ý anh là “. . . và sau đó bạn tóm lược lại ý của anh ta rồi khéo léo yêu cầu người khác cho ý kiến.

Bạn cũng có thể xử dụng :” Thẻ vàng” . Thẻ chỉ bằng bàn tay, trên đó viết mấy chữ : “Chỉ còn nửa phút nữa” . . . Khi có người nào đó phát biểu quá dài, bạn chỉ cần giơ cao thẻ này trước mặt anh ta – người đó sẽ hiểu ngay là mình sắp hết giờ phát biểu.

7. Đưa ra kết quả cho từng vấn đề : Điều này nghe có vẻ dĩ nhiên trong mỗi cuộc họp, song trên thực tế không đơn giản. Sở dĩ không đơn giản là vì lỗi ở người chủ tọa, một đề tài đã kéo dài quá thời gian quy định, các tham dự viên phát biểu lung tung, từ chuyện này sang chuyện khác, mà bạn không biết làm thế nào để kết thúc.

Khi một đề tài vượt quá thời gian quy định, bạn phải kết thúc bằng một giải pháp tạm : “Thưa các bạn, chúng ta phải chấm dứt thảo luận vấn đề này tại đây. Chúng ta đã đồng ý một phần của vấn đề . . . phần còn lại, sẽ bàn tiếp vào phiên họp ngày X (nếu cần) và sẽ đi đến quyết định cuối cùng về vấn đề này”.

8. Áp dụng phương pháp Giả thử : Bạn nên áp dụng phương pháp “Giả thử “ khi một vấn đề

đang bị bế tắc. Bạn cứ mạnh dạn đặt ra câu hỏi trái ngược : - “Giả thử “ - “Nếu như . . .” - “Sẽ ra sao, nếu . . . “ - “Chẳng hạn như . . . “ chắc chắn sẽ có nhiều trường hợp bế tắc được thông qua dễ dàng.

Có lần tôi tham dự một buổi họp bàn về việc tổ chức Tết Nguyên Đán, các vấn đề được bàn thảo trôi chảy, tốt đẹp. Mọi người đều đồng ý việc tổ chức Tết và phân công rành mạch. Nhưng dùng một cái, người được phân công tìm địa điểm cho biết : không thuê được hội trường. Thế là tất cả những gì vừa được thảo luận đều. . . công cốc, cuộc họp lâm vào bế tắc. Sau một hồi im lặng, tôi lên tiếng : “ Giả thử chúng ta kiếm được địa điểm rồi, thì xin quý anh cho biết, chúng ta phải làm gì tiếp ?” Thế là cuộc thảo luận lại tiếp tục sôi nổi và cuối cùng thì chuyện Địa điểm được giải quyết dễ dàng.

9. Áp dụng phương pháp cộng trừ : Trong những trường hợp mà vấn đề cần phải quyết định giữa “Có “ và “Không “. Bạn nên áp dụng phương pháp cộng trừ bằng cách : Kẻ trên bảng một gạch thẳng chia làm hai, một bên ghi dấu (+) và một bên ghi dấu (-) sau đó tuần tự các tham dự viên phát biểu ý kiến, cho biết những điểm thuận lợi (+) và những điểm bất lợi (-) về một đề nghị hay một đề tài thảo luận. Từ đó, cuộc họp dễ dàng đi đến kết quả quyết định.

Khi áp dụng phương pháp này, bạn cần chú ý thêm rằng, trước hết hãy ghi tất cả những điểm thuận lợi rồi sau đó mới ghi các điều bất lợi . . . Bởi vì người ta vẫn có cảm giác dễ dãi khi từ các thuận lợi tìm ra các bất lợi, nếu từ các điểm bất lợi mà cố tìm ra các thuận lợi thì khó khăn hơn.

10. Áp dụng phương pháp Động não : Trong một cuộc hội họp mà thảo luận mãi vẫn không đưa đến kết quả, hoặc bạn muốn cho buổi họp có thật nhiều ý kiến, thì nên áp dụng phương pháp “Động não”.

Phương pháp này có năm điểm chính :Tự do phát biểu – Ưu tiên lượng hơn phẩm – Cần nhiều đề nghị giải quyết – Được nhắc lại ý kiến người khác để bàn rộng thêm – Không được phép trích.

Ghi các ý kiến lên bảng, sau đó gạn lọc những ý kiến không cần thiết, rồi tuần tự thảo luận những ý kiến đã được tất cả chọn lựa.

Kết Luận

Để cuộc thảo luận hay hội họp có được bầu không khí cởi mở và từ đó đi đến kết quả mong muốn, Bạn – trong cương vị chủ tọa – phải luôn tỏ ra bình tĩnh và hòa nhã, đó là hai đức tính nền tảng đưa buổi họp đến thành công.

Tuy nhiên, cũng có trường hợp bạn rơi vào “mê hồn trận” bị tấn công tới tấp và không còn nắm được mục tiêu của cuộc thảo luận. Trường hợp này, tôi nhắc lại ba phương pháp đối phó :

- Yêu cầu người phát biểu cho thí dụ liên quan để điều họ vừa phát biểu.
- Hỏi ngay người phát biểu có tin chắc chuyện đó xảy ra thật hay không ?
- Xử dụng phương pháp “billart” Cứ để mặc các tham dự viên chống đối nhau, sau đó yêu cầu người khác cho ý kiến.

Tất cả những đề nghị và chỉ dẫn trên đây không phải chỉ là lý thuyết, mà nó đã được thử nghiệm nhiều lần qua các hội nghị và hội họp. Bạn hãy thực tập, và áp dụng chúng. Tôi tin chắc bạn sẽ thành công. ✨

CÁO LẶNG-TỬ OI !

Liên-lạc đang chờ bài của Cáo đó, dạo này sao vắng tin, hay là vẫn “Em bận quá”.

Tất cả bài Hội Họa của Cáo đã đăng xong 3 kỳ Liên-lạc đầy đủ cả. Nhiều độc giả thích lắm, vì có nhiều điều thực tế và bổ ích. Liên-lạc số 40 là kỷ niệm 10 năm L.L., liệu hồn mà “lặn”, nên gửi bài về trước ngày 1-11-01 là tốt nhất vì đủ thì giờ sắp đặt. Dù có lặn sâu cách mấy, anh Thoại vẫn thấy “bình hơi” xuống bắt em phải trôi lên, khỏi phải cấp bằng cấp chi cả.

Ngựa Khó Chạy

Hình vui

Bớ Cụ Kế-Hoạch Võ-Thành-Nhân ! Hãy đứng lại để tui chở Cụ leo cyclo cùng đi với Cụ Phó Voi qua Ấn-độ họp HĐ Á-ChâuThái-binh-Dương nè!
(Tr. Hoàng-Kim-Châu chở Tr. Đổ-Phát-Hai)

Thư Bạn

Một con En không làm nổi mùa Xuân, nhưng nhiều con En đã lao-dộng ra mục Thư-lin này.

Ngựa Chín khố

Tr. Phụng-Hoàng Khôn ngoan (Edgewood).

(Thông qua 12 giòng chúc Xuân, phân trần, ngại ngại.)
... Chỉ lạ một điều là anh chị gọi em bằng "Chú", như vậy có lẽ anh chị nghĩ em là một Nam chứ không phải là Nữ. Tên rừng của em là Phụng-Hoàng Khôn ngoan không làm cho anh chị vướng mắt chút nào. Khi em nhận tên rừng do Hội-dồng Rừng ((Đạo Bắc-thành do anh Võ-văn Tốt làm Đạo-trưởng đặt cho cùng ngày với Nhím suy tử (Tr. Đoàn-Cương, Thiếu-trưởng), Gấu Điem-dạm (Tr. Nguyễn-văn-Long, Baloo)v.v..., em đã thấy sự ưu ái của H.Đ. Rừng dành cho em : Một cái tên quá đẹp đối với em từ tên rừng đến tên dùng hàng ngày. (Thông qua 6 giòng về thay đổi tên thật khi vào quốc tịch Mỹ) cho nên anh chị, và ngay một số Trường và Sói con quen biết ngày trước không biết Nguyễn-Kim là ai, đó là do em vô ý không thưa trước nên anh Thoại cho là "Chú Nguyễn-Kim ở Ottawa đi lạc ngày nào".

(thông qua 14 giòng về gửi Liên-lạc, tin một số Trường quen biết khác, hẹn gặp lại ở Thăng Tiến 7 và chúc...)

LIÊN-LẠC : Hố rồi ! Ngựa này bị "trật đường rầy" bởi vì Phụng-hoàng tưởng ai cũng khôn ngoan như Phụng-Hoàng, cho nên không cho biết trước, đành chịu thua vậy ! Tuần lễ trước, gọi điện-thoại lên Ottawa kể sự nhầm lẫn này cho chú Nguyễn-Kim (tên có từ khi sinh ra), chú cười hơ hơ và còn nói thêm : "Chính những chuyện lâm câm, vui vui này mà em (cũng như một số

Trường khác) càng thích mục Mã-Thư và Thư Bạn của Anh hơn và đó cũng là dịp biết thêm một số Trường mới. Lần sau thì chắc chắn không "hố" nữa, vì đã quen với style Boléro rồi, còn chú Nguyễn-Kim (thật) thì tiết-kiệm chủ nghĩa lắm. Phải vậy không "Chú Kim" ?

Đã gửi L.L. đến tất cả các nơi mà P.H. K.N. yêu cầu.

Tr. Nguyễn Huy (Chicago).

Đã nhận được 3 số Liên-lạc (36,37,38) và qua những số báo mà em đã được đọc (mượn của Cô em), và qua phần Mã-Thư, Thư Bạn, hình như vẫn chưa có Huỳnh nào cư trú ở Chicago cả (buồn 5'). Thấy mọi người lập Làng lập Xóm nên em cũng nôn nao lắm.

(Thông qua về các đặc điểm của Chicago, 2 trang đầy chữ về công việc và sinh hoạt gia đình, một số kỷ-niệm về sinh hoạt thời niên thiếu).

Một ngày HD, một đời HD quả không sai. Đọc L.L. mới được biết một số đón vị vẫn hằng say hoạt động, một số Huỳnh-trưởng một số người ở một số người đi, chắc đợi đến Trại TT7 sẽ đông đủ hơn.

Kính thưa Trường Ngựa (Em xin đổi style xưng hô cho nó có cái "Air Hưởng-đạo"). Từ này chỉ kể chuyện trên trời dưới đất mà có một ý kiến chưa đề đạt : Từ nay đến ngày Trại Hạp Bạn TT7 ngọt nhét cũng còn 1 năm nữa. Đón vị tỉnh bằng năm cũng nhanh lắm. Xin Trường phổ biến những tin tức, thể lệ, điều-kiện gia nhập Trại, đồng-phục, bảo-hiêm v.v... để mọi người chuẩn bị cho được chu đáo hơn. Như chỗ em làm phải ghi ngày nghỉ từ đầu năm, nếu sau muốn thay đổi lịch trình vacation thì rất khó. Như Trường thấy, chỉ viết cái thư này đây mà phải hơn cả tháng mới viết được. Nói gần nói xa chẵn qua nói thật, biết nói cũng thừa nhưng vẫn phải nói : Quả phục tài vác ngà voi của Trường sát đất, bên cạnh lại có First Lady hỗ trợ nữa nên em xin "A"Chị Vy một cái thật to, Hillary của Clinton chẳng thấm tháp gì và cũng xin trân trọng bài phục các Trường trong Ban Phụ-trách nữa.

Từ ngày đọc L.L. tới giờ, trong bụng vẫn thấp thòm : "Mình phải làm một cái gì đi chứ " Chẳng lẽ về dự trại TT7 mà âm thầm chỉ có Cha và 2 Con theo thì kỳ quá, việc này phải nhờ Hội Người Việt giúp, may ra mới được. Thế là em bấm số điện-thoại gọi đến Ban phụ-trách Thanh Thiếu Niên Hội VN Chicago. Sau đây là cuộc đối-thoại, hoàn toàn đúng 100% sự thật :

- Hélo ! Làm ơn cho tôi gặp Cô Trần-Lê-Phụng, phụ-trách Thanh Thiếu-niên Người Việt Chicago.
- Thưa, Tôi đây.

- Xin Cô vui lòng cho hỏi thăm một việc : Trong Bản tin tháng 9-2000 tôi có thấy một số hình ảnh các em đang học tập thắt nút dây, vậy đã có một đơn vị Hướng-đạo nào đang sinh hoạt ở trụ sở Hội chăng ?. Trước đây tôi có gia nhập H.Đ., nay tôi có 2 thằng con trai muốn ghi tên xin gia nhập H.Đ.
 - Ô, đó là H.Đ Mỹ chứ không phải H.ĐVN, nhưng mà Chủ theo Đạo nào ?
 - Đạo Hoa-Lu
- (... ở đầu dây có tiếng cười ngặt nghẽo không dứt...Cô này vui gì mà cười dữ vậy ???)
- Cháu muốn hỏi Chủ nếu theo đạo Phật thì có Gia đình Phật-tử, nếu Chủ là đạo Công-giáo thì có Thiếu-nhi Thánh thể... Tùy Chủ lựa chọn.
 - Trời Đất ! A ra thế !

Anh Thoại à ! Phải nói Cô Phương còn trẻ là người rất tốt, giúp đỡ rất nhiều học sinh T.N. VN mới đến định cư ở đây ; cô ấy không kèm được tiếng cười cũng phải. Tại mình nghe nhập nhằng và cứ ngỡ ai ai cũng biết H.Đ cả ! Quê một cục ! Tang tang tang tình tang tình

..... Hát lên cho quên nhọc nhằn...

Chào, Chúc, Bất tay trái và hy vọng tràn trề gặp được Trường trong kỳ Trại Họp Bạn TT7.

 LIÊN-LAC : Mỗi đọc L.L. mấy số, chỉ mượn mà đọc mà đã vội vàng để cả "một tháng" suy nghĩ để viết một bức thư dài cho L.L. từ chuyện đời, cảnh trí Chicago, chuyện làm ăn, chuyện Công-đồng. Anh em ban phụ-trách thay phiên nhau đọc, đi đến kết luận rằng : " Chủ Huy này có lòng, thiết tha với Phong-trào, biết san sẻ công khó của những người làm báo Hướng-đạo. Chả bù với một số ít Trường (cũng gạo cội) độc giả nhận và đọc báo đến 3, 4 năm mà không có một hàng một chữ cho anh em mát dạ, lau mồ hôi trán để tiếp tục phùng mang trộn mắt đua nhau thổi lửa. Lâu lâu sức nhỏ, gửi ké Xóm hay Làng đóng chút tiền củi lửa, rửa là ... phui tay ! xem báo H.Đ như báo Chợ, báo đời vậy "

Liên-lạc sở dĩ tồn tại đến ngày nay là nhờ nhiều công sức của anh chị em, trong đó có cả ... tâm hồn của Trường Huy nữa. Mong rằng giữ chặt mối dây. Còn việc Trại Họp Bạn TT7, nếu có chi tiết mới, L.L. sẽ công bố ngay. Nhiều nơi cũng mong biết như Trường để chuẩn bị. Mong rằng Ban Tổ-chức đọc được những giòng này.

Hillary của Chủ (và là Bê trên của tui) khi đọc xong 5 trang thư của Chủ, đã mỉm cười hỏi tui : Anh nhận thấy trong thư có chi đặc biệt không ? Tôi đáp : "Mất 1 tháng,

viết 5 trang, như rửa phải viết nhiều lần (rửa từng chập), người có tình, ủa kể lẽ và thiết tha với H.Đ" . Ngựa tui bèn hỏi ngược ý Nàng ra sao , Nàng đáp :

- Chuyện Chicago : lấy "trón" để viết thư mà thôi.
- Tìm kiếm anh em H.Đ ở Chicago : cũng sẽ gặp nhau.
- Chi tiết Trại TT7 sắp đến : Sớm muộn rồi cũng có.
- Khen Ngựa vác ngà voi : Quen rồi, không có chi để vác, Ngựa ăn không ngon ngũ không yên.
- Phục Hillary Vy : Nàng cười và nói : Chủ này xạo, có biết chị Vy là ai mô mà khen tuổi hạt sen !

Nhận xét quan trọng của bức thư, mà em thấy là : Suốt bức thư Chủ này không hề nhắc đến chi chuyện gia đình, chỉ khai sẽ đi TT7 với 2 con, như vậy thì vợ chú ở đâu mà không thấy nói. Phải dành nguyên một trang thư (cam kết đúng sự thật 100%) để kể lại cuộc đối-thoại với Cô Trần-Lệ-Phượng, lại khen cô này "còn trẻ, rất tốt v.v..." Voilà ! đó là vấn đề cần phải suy nghĩ ! Đó là "Cần phải làm cái gì" của Chủ ấy". Anh thấy không ? Nếu đúng như vậy thì chúc Chủ Ấy sớm gặp duyên lành.

Đàn bà tinh thật, Ngựa tui không biết nói gì thêm, chỉ ngậm mà nghe, bỗng tùm tùm cười với hai câu thơ của Huy-Cận : Thế rồi những lúc không hò hẹn,

Đã bước trùng nhau một ngã đường.

Tr. Vũ-Quang-Nhật (Sói Xác Xước)

.... Đọc Liên lạc thường xuyên, tuy không hứng thú mấy, vì đa số là chuyện của bậc tiền bối trong Đại Gia Đình H.Đ., nhưng Cháu nhờ vậy mà có thêm niềm hứng khởi khi sinh hoạt H.Đ. với tuổi trẻ ở đây. Lý do thật đơn giản : Các Cụ vẫn còn "Gân", Cháu còn trẻ (45 tuổi), lẽ nào "thua" các Cụ ?

Thiên hạ thường nói "Ăn cơm nhà vác ngà voi" để ám chỉ những người lo chuyện Cộng đồng mà chẳng có ... đồng nào bỏ túi (như Trường chẳng hạn), phải dùng câu "ăn cơm nhà vác ... cả con voi" mới đúng.

Viết nhiều Cháu sợ lảm, chỉ biết và xin chào...

LIÊN-LAC : Cháu Sói Xác Xước ơi !

Cháu đùa hay thật đấy ? Lẽ phép quá chừng ! Tên Rùng là Xác Xước cần xin Hội-đồng Rùng xét lại đi.

Nhưng Cháu đã rất thành thật khi viết : "Đọc L.L. nhưng không hứng thú mấy", nhưng cũng "tạo thêm niềm hứng khởi ...". Câu này đã "câu đúng tần số" của L.L. rồi. Đã nhiều lần, cũng trên L.L. , nhiều Trường đã đề cập đến việc Tre sẽ nhường chỗ lại cho Mãng, và đây là lúc các Trường Trẻ (chắc chắn là có Cháu) nên dần

thân để chỉ-huy Phong trào trong tương lai. Chúng tôi (lớp Trường cao niên) không mong gì hơn thế. Xin các Bạn trẻ đừng nghĩ: "Hội là của các Trường Lớn". Hội là của chúng "Của Chúng Ta", những người cùng chung một nguồn gốc, thường yên lẫn nhau và sum họp lại để bảo vệ Truyền thống Việt-Nam.

Còn Trường khen những kẻ "Vác gà Voi", các Cụ còn "Gân". Đó chẳng qua là không có tâm thì bắt tếp vậy thôi. Liên-lạc đã từng kêu gào, mời mọc, năn nỉ đến phải vào Bệnh-viện (2 lần trong vòng 1 năm) mà cũng không thấy ai đáp ứng, nên cũng phải tiếp tục. Nói là vác gà voi cho ghê gớm vậy, như tờ Liên lạc, thật ra người viết không sáng tạo gì cả, chỉ gom lời lẽ của thiên hạ (độc giả), lấy những chất liệu của cuộc đời hàng ngày rồi trải nó ra trên trang giấy làm cho những chất liệu đó giàu đẹp thêm, giàu thêm cảm xúc. Dù sao, cũng cảm ơn Trường đã biết công khó của "kẻ làm vườn", chả bù với những vị "Cuối ngựa xem hoa" mà không thấy hoa, hoặc không ngửi mùi hương!

Tr. Tôn-Thất-Cánh (San Jose).

(E-mail ngày 05 May) Hôm nay chắc Thoại đã bình phục rồi và hết không nhèo với Chị Vy chứ?

Sáng nay đi họp HĐVN toàn Châu Santa Clara, làm lễ chào cờ với 5 Liên-doàn. Sau đó có gặp Cha Tiến-Lộc từ V.N. qua, có đến thăm các Trường trong Gia Đình HĐ Trường niên. Mình còn gặp thêm một Trường mà lâu nay mất liên lạc. Đó là Tr. Phạm-Quốc-Sỹ mà mình đã kéo vào Làng Trường-niên San Jose. Mong Thoại gửi Liên-lạc cho Tr. Sỹ để nối lại tình HĐ. (kèm theo địa chỉ).

Ngoài ra, qua tin Tr. Lâm-văn-Lợi cho biết, mình rất vui mừng đã liên lạc được với Tr. Nguyễn-dình-Hoài ở North Carolina, nguyên Đội-trưởng đội Đại Bàng cũ của mình thuộc đoàn Đình-Bộ-Lĩnh B mà Tr. Lợi đã cho Thoại địa chỉ rồi.

(E-mail ngày 07 May) Sáng nay chủ nhật, Trường niên San Jose có mời Tr. L.M. Tiến-Lộc cùng họp. Nhân dịp này Tr. Mai-Liệu đã cho Tr. Tiến-Lộc biết sơ qua về HĐ Trường niên Hải-ngoại. Ngoài ra Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy cũng đã đem triển lãm các báu vật về HĐ mà Tr. Thùy đã còn giữ được sau bao nhiêu biến cố trong cuộc đời của Tr. Thùy.

Hôm qua, mình có giới thiệu cho Thoại một Trường niên lâu nay ẩn cư, đó là Tr. Ngô-Văn-Tân, gia nhập từ Trại Cát Vàng ở San Jose, mà không ai giới thiệu với

Thoại để nhận Liên-Lạc đọc cho biết tin tức anh em HĐ (dính kèm địa chỉ của Tr. Tân).

Sau hết, cầu chúc Thoại không những chóng phục hồi mà còn khoẻ hơn trước.

LIÊN-LAC :

Anh Cảnh ơi, anh loan báo cho nhiều người biết việc em vào BV làm chi rứa? Làm nhiều Anh Chị Em biên thư, gọi điện thoại thăm hỏi, Em biết lòng Anh, cảm ơn tấm lòng của các Anh Chị khác, nhưng em lấy làm áy náy lắm. Nay thì đã "tái lập an ninh cơ thể" được 95% rồi, nhưng BS chưa cho phép lái xe, chưa được tập thể dục, vì vết thương (vết mổ) còn 5% mỗi bình thường.

Cảm ơn Anh đã cho tin Cha Tiến Lộc đến Mỹ, tiếp xúc với anh em Trường niên. Em cũng đã ghi tên các Tr. Ngô-Văn-Tân và Tr. Phạm-Quốc-Sỹ vào danh sách độc giả dài hạn rồi. Còn Tr. Nguyễn Đình-Hoài đã gửi, bị phát hoàn (vì địa chỉ thiếu chữ S), em đã gửi tiếp lần thứ 2 rồi. Hy vọng Tr. Hoài đã nhận được.

Tr. Hoàng-Kim-Châu bên Dallas cũng đã cho L.L. tin Cha Tiến-Lộc vừa khi đến Chicago, có cả hình ảnh. Ngày mai L.L. đã gửi đi in, chắc không chờ bài được. Nhưng cho vào số 40 cũng tốt. Cảm ơn Tr. Châu nhiều.

Thầy Cảnh ơi! Đã mấy tháng rồi, không tập dượt chi cả, không biết đem các bài anh dạy ra mà tập có ú ở không? Chuyện nỏ tính sau và báo cáo tiếp với Thầy.

LIÊN-LAC BỊ TRẢ LUI

**Cầm vàng mà lội sang sông,
Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng.**

1. Tr. Lê Thông-Kính : 1901 Bantlay Pl.
Charlotte, NC. 28205, USA.
2. Tr. Đoàn-Hải : 6901 Cadigan Ave.
Charlotte, NC. 28215, USA.
3. Tr. Nguyễn-Đình-Hoài : 4001 Mc. Intosh #E
Greenboro, NC. 21407, USA.
4. Tr. Nguyễn-Văn-Trương : 13923 Pacific Way S.
Seattle, WA. 98168, USA.
5. Tr. Đỗ-Văn-Phúc : 11205 Bendang Bough
Austin, TX. 78758, USA.

TRƯỜNG TRẦN NGỌC ĐẠI

Bưu Sao 5414 Reta Way, Orlando, Fl 32810
Mến gửi Trường Nguyễn Trung Thoại
Bản Tin Liên Lạc

Orlando ngày 30 tháng 1 năm 2001

Trường Nguyễn Trung Thoại mến,

Nhân dịp Tết, đến thăm nhà một vài bạn, tôi được biết tin có một Trường kỳ cựu xưa kia vốn có lui tới với Trường, nay bị bệnh ung thư phổi nặng, dọn đến ở trong vùng này, tôi bèn cùng đi với Trường Tôn Thất Liêm (Đoàn An Tiêm, Huế), Trần Minh Trung và các người bạn trong nhóm Pine Hills đến thăm để lấy tin tức cho quý Trường : Đây là Trường Trần Ngọc Đại, hiện ở tại địa-chỉ :

5403 Hyde Park Avenue, Orlando, Fl 32808. D-T.: 407- 578-8204

Trong dịp này tôi có gợi ý Trường Trần Ngọc Đại nên viết một bài tự thuật cho tờ Liên Lạc để cùng nhớ lại các mối liên hệ bạn bè trong những lúc sinh hoạt hướng-đạo thời trước.

Và sau đây là bài viết của Trường Trần Ngọc Đại dựa theo những câu hỏi của tôi để xin Anh cho đăng vào tờ Liên Lạc :

Trường Trần Ngọc Đại trên giường bệnh cùng chị Đại.

Hàng đứng, từ trái sang phải :

Tr. Bưu Sao (Ng. Trường Tộ), Tr. Tôn Thất Liêm (An Tiêm), Ô. Nhân, Ô. Danh, Tr. Trần Minh Trung (H.Đ. Huế, không biết đoàn nào)

Ảnh chụp dịp Tết Tân Tỵ

Anh Thoại mến,

Tôi là Trần Ngọc Đại đây. Từ lâu không có dịp gặp lại anh, nhưng lúc nào cũng nhớ đến các anh; nhớ những dịp anh xuống Orlando thăm viếng chúng tôi. Rất tiếc lâu lắm không liên lạc được nên không nhận được tờ Liên Lạc. Mong rằng trong tương lai anh sẽ gửi cho tôi một vài số, cũ hay mới chi cũng được, cũ người nhưng mới ta mà. Tôi xin gợi lời thăm chị và các cháu cùng tất cả các bạn mà tôi đã có dịp gặp tại trại Thăng Tiến II : Trường Mai-Liệu, Lê-Văn-Ba, Lê-Phục-Hưng v.v. . Tại trại Thăng Tiến III tôi cũng hân hạnh được gặp Trường Vinh-Đào, trưởng Phan Thanh Hy, trưởng Trần Văn Bớt, một cựu huynh trưởng của tôi. Còn một nhân vật nữa mà tôi không thể quên là Cựu Trần Văn Khắc, người anh

cả đáng mến, với cử chỉ khoan thai, ăn nói điềm đạm, mà tôi đã có dịp được hầu chuyện. Đây là thời kỳ vàng son của đời tôi, thời kỳ tươi trẻ đầy sinh lực. Vì ít khi có dịp hàn huyên tâm sự cùng quý Trường nên sau đây tôi xin gửi đến quý trường vài lời tự thuật để quý Trường biết thêm đôi chút về cuộc đời hướng đạo của tôi :

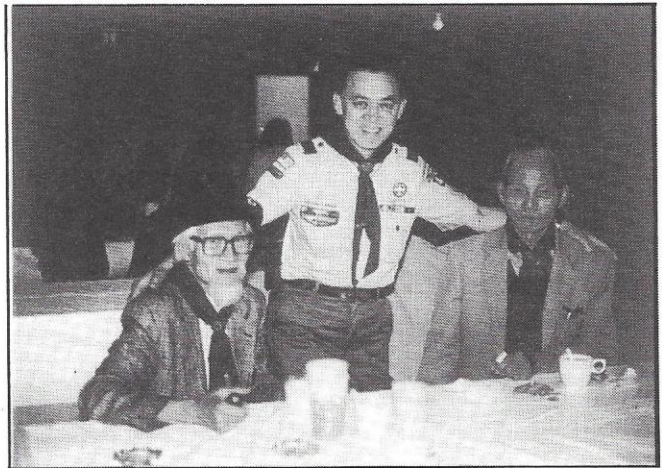
Tôi sanh ngày 7 tháng 5 năm 1929 tại thị xã Dalat, một thành phố vùng Cao Nguyên có nhiều đồi thông, có thác Cam Ly và hồ Xuân Hương thơ mộng. Đến tuổi đi học, ba má tôi cho tôi học trường "Ecole Primaire de Dalat". Sau khi đậu bằng tiểu học tại trường này, tôi vào Ecole d'Adran do các sư huynh người Pháp giáo huấn. Sau một thời gian, khi quân đội Nhật xâm nhập

Đông Dương, bắt giam người Pháp và ra lệnh đóng cửa các trường Pháp nên việc học của tôi bị gián đoạn. Tôi còn nhớ một chuyện đau buồn trong thời gian này : Một tối nọ các anh em hướng đạo sinh chúng tôi được lệnh đi canh gác mấy cơ sở chung quanh thành phố, hồi đó tôi ở độ tuổi 15, 16. Tối hôm đó tôi đứng gác bên hông một ngôi nhà lầu hai tầng, tọa lạc dưới một thung lũng, chung quanh có nhiều ngọn đồi bao bọc. Trời tối om chỉ có ánh đèn điện hắt ra từ mấy cánh cửa sổ ở mặt tiền. Tôi cầm gậy hướng đạo, đứng nép mình trong bóng tối, lâu lâu lại đi tới đi lui cho khỏi quần chân. Thỉnh thoảng nhìn vào cửa sổ tôi thấy mấy viên sĩ quan Nhật ngồi hai bên một chiếc bàn dài, ở đầu bàn có mấy vắt cơm nắm lớn gấp rưỡi trái banh tennis. Khoảng nửa giờ sau, một chiếc xe bus ngừng lại trước cửa. Một toán thường dân Pháp lục đục xuống xe, người xách valise kẻ ôm mền gói, nối đuôi nhau đi vào tòa nhà này. Tôi giật mình thấy trong số mấy người Pháp có thằng Pierrot, người bạn cùng lớp thân nhất của tôi khi học tại trường d'Adran. Thật trở trêu thay, hai thằng trước kia cùng bạn học, nay một thằng đứng gác để canh giữ thằng kia ! Thanh niên hướng đạo thời loạn bị lôi cuốn vào đường chính trị ngoài ý muốn là như thế đó.

Tôi gia nhập Hướng đạo năm lên 12 tuổi, là đội sinh của đội Quạ trong đoàn Trần Bình Trọng dưới sự điều dặt của Trưởng Tôn Thất Đỉnh, bào huynh của cựu Trung tướng Tôn Thất Đỉnh. Anh Đỉnh lúc đó là một tráng sinh mà tôi thường gặp tại nhà của Trưởng Đỉnh, mỗi lần chúng tôi được chị Đỉnh kêu lại nhà cho ăn chè đậu xanh. Lâu ngày quen nhau anh Đỉnh tỏ vẻ thương tôi lắm và thường đến nhà tôi chơi và dạy tôi đàn mandoline. Huynh Trưởng thứ hai của đoàn Trần Bình Trọng là Trưởng Dương Xuân Tụy và người kế tiếp là Trưởng Trần Văn Bớt. Một thời gian sau, phong trào dành độc lập của Việt Minh nổi lên và lôi cuốn chúng tôi theo họ chống Nhật Bản. Sau khi quân đội Nhật Bản đầu hàng Đồng Minh, quân đội Pháp kéo tới, chúng tôi lại đứng lên chống Pháp. Khi nhận được mật báo là sở Mật thám chuẩn bị bắt chúng tôi, trong sổ có ghi tên tôi, anh tôi liền đưa tôi vào Saigon lánh nạn.

Năm 1947 tôi gia nhập Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm tại Phú Nhuận, một năm sau tôi

được đưa đi Tân Gia Ba du học tại trường Nam Dương Thần Đạo Học Đường (Malaysian Seminary). Bốn năm sau trở về Việt Nam tôi dạy trường tiểu học của Giáo hội. Đến năm 1954 tôi ngã bệnh được nghỉ việc. Sau khi lành bệnh tôi vào làm việc tại tòa đại sứ Mỹ, được chuyển qua Cơ quan Viện Trợ Kinh tế Mỹ. Mười một năm sau, vào ngày 16 tháng 11, năm 1966 tôi được gửi đi Honolulu dạy Việt ngữ cho nhân viên bộ ngoại giao Hoa Kỳ. Sau 3 năm mãn khế ước, tôi đổi xuống Texas và dạy trường sinh ngữ quân đội tại Fort Bliss của thành phố El Paso. Năm 1972 tôi lên Wisconsin nhập trường đại học tại thành phố La Crosse. Sau khi tốt nghiệp tôi vào làm việc tại hãng chuyên môn chế tạo các loại máy điều hòa không khí cung cấp cho các bệnh viện, công sở.

Tr. Trần Ngọc Đại tại Trại Hóp Bạn Thằng Tiến II Canada cùng với các Trưởng Trần Văn Khắc và Mai Liệu

Trong thời gian sống tại La Crosse, tôi gia nhập hội Hướng Đạo Hoa-Kỳ vào năm 1976, phục vụ cho đoàn 47 liên tục trong 10 năm, đã đào tạo được 7 hướng đạo Phụng Hoàng (Eagle Scouts). Tôi được tuyên dương với huy chương Silver Beaver sau khi hội Hướng-Đạo Quốc-Gia nhận được đơn giới thiệu của một số huynh trưởng có uy tín trong Tiểu Bang . Cứ mỗi năm có 3 huynh trưởng được chọn để nhận lãnh huy chương cao quý này. Sau đó vì lý do nghề nghiệp tôi đổi xuống thành phố Lexington của Tiểu Bang Kentucky. Tại đây tôi được Hội Hướng Đạo mời

làm Unit Commissioner. Sau hai năm phục vụ trong chức vụ này tôi xin về hưu non để dọn về Orlando, Florida và định cư tại đây cho đến ngày hôm nay. Trong thời gian 12 năm phục vụ cho Hội Hướng Đạo Huê Kỳ, tôi đã bỏ ra rất nhiều tâm sức và thời giờ và đổi lại tôi cũng đã nhận được một phần thưởng tinh thần vô giá – đó là sự đào tạo được khá nhiều thanh niên để trở thành những công dân gương mẫu, lành mạnh, ngay thẳng và lễ độ, biết kính trên nhường dưới, đúng theo truyền thống và lễ giáo của người Việt Nam. Đó cũng là một điều đáng hãnh diện trong cuộc đời hướng đạo của tôi.

Mến chào quý Trưởng
Trần Ngọc Đại

Tin Nhận Vào Giờ Cuối

Nhận được bài “Nói Về Việc Giúp Ích” của Tr. Trâu-Hiền họ Đào ở Ottawa vào hôm nay (14-5-01), nhưng Liên-lạc số 39 đã hoàn tất 100 % để ngày mai (15-5) gửi đi in. Xin đề nghị đăng vào số 40 vậy. Kính.

PHÂN ƯU

Được tin trẻ : Cụ Ông :

Gia Cô Bê Trần Gia Ninh

là Thân-phụ của Trưởng **Trần-Gia-Hưng**

đã qua đời ngày 31- 1 - 2001 tại Charlotte.

Chúng tôi : Nhóm Hướng-đạo Trưởng-niên và Kha-Đoàn Hoa-Lú tại Charlotte xin thành kính phân ưu cùng Trưởng Hưng và Tang-quyến.

Nguyện xin Chúa sớm đưa Linh-hồn Gia Cô Bê hưởng nhan Thánh Chúa.

Nhân dịp này, Chúng tôi xin Chia Buồn cùng Tr. Trần-Gia-Hưng và Tang-quyến.

Ban Phụ trách Bản Tin Liên lạc.

SỔ VÀNG

1.	Tr. Lê-Mộng-Ngo	20 Mỹ-kim
2.	- Trần-Văn-Phúc	20 -
3.	- Lâm-Văn-Lợi	40 -
4.	- Vũ-Văn-Chấn	20 -
5.	- Nguyễn-Đức-Tùng	100 -
6.	- Tôn-Thất-Cảnh	20 -
7.	- Vũ-Quang-Nhật	50 -
8.	- Phạm-Gia-Kiểm	50 -
9.	- Phạm-Đình-Đức	20 -
10.	- Hồ-Thị-Vẻ	20 -
11.	- Nguyễn-Minh-Triết (*)	30 -
12.	- Lê-Đặng (TX)	20 -
13.	- Nguyễn-Minh-Thế	20 -
14.	- Nguyễn-Nam	20 -
15.	- Tuấn-Việt	20 -
16.	- Nguyễn-Đức-Dziên	30 -
17.	- Nguyễn-Thị Xuân-Lan	30 -
18.	- Trương-Lạc-Phiêu	50 Úc-kim
19.	- Nguyễn-Phước Thanh-Huế	50 -
20.	- Tô-Văn-Phước	50 Đức mã
21.	- Tôn-Thất-Thiện	50 Gia-kim
22.	- Mai-Xuân-Tý (Chị)	50 -
23.	- Đỗ-Quý-Toàn	50 -
24.	- 08 độc-giả Victotia (Úc)	178,20 GK.

(*) Tiền ủng-hộ Đặc-San 70 năm HĐVN

Liên-Lạc xin cảm ơn Quý Trưởng độc giả đã góp phần làm cho cuộc vui chung được kéo dài

**Ít nhiều miễn được đồng tiền tốt,
Thiên hạ nài bao gốc củi tàn.**

M
Ã
T
H
Ư

 Tr. Trương-Lạc-Phiêu (Úc-châu).

Cám ơn bức thư, tuy ngắn nhưng đầy tình nghĩa anh em, tuy là ở tận bên kia bán cầu, nhưng xem như gần trong gang tấc. Đã nhận đầy đủ 3 tấm hình và củi lửa cho Liên-lạc, Những tấm hình mà Hà Mã gửi qua, tiếc là không kèm bài tường thuật, nên chỉ chọn được 1 tấm có ý nghĩa. Trường Huệ đã gửi tin, cũng đã lo chu toàn nhiệm vụ Thủ-quỹ, tuy đi xa (Hong kong) mà vẫn gửi thiệp chúc Tết về cho anh chị em trong Làng Trường-niên, thiệt là quý. Mong rằng sau này, khi nào em gửi ảnh, nên có một đoạn (dù ngắn) tường-thuật thì độc giả thấy thích thú hơn nhiều. Miền Úc-châu có khá nhiều độc giả, nhưng chỉ có Cự Lý họ Hoàng (Melbourne), Tr. Sói Tận Tâm và Hà-Mã Hằng Hải (Sydney) là năng thủ tử, cho tin và chăm sóc tờ Liên-lạc hơn cả.

Phiêu ơi ! Đời đã dạy cho ta rằng đừng quá thiết tha với việc trả ơn, mà chỉ cần tâm niệm rằng có một kẻ nào đó đã làm việc tốt và mình cũng có bốn phận làm việc tốt cho người khác nói chung, không cần đích danh một người nào. Sự vay trả ở đời không nên xem là một tính toán qua lại theo chiều ngang, mà nên theo một ý thức Giúp Ích rộng rãi không điều kiện. có phải vậy không Hà-Mã Hằng Hải ?

 Tr. Lâm-Văn-Lôi (San Jose).

Cám ơn Anh Lợi đã tìm lại được một Trường Hướng-dạo : Tr. Nguyễn-Đình-Hoài, đã từng tham dự Jamboree de la Paix năm 1947 với Anh Tôn-Thất-Thiện (và cả với Anh Trần-Văn-Thao nữa).

Như lời anh dặn, em đã gửi Liên lạc đến địa chỉ anh Hoài, nhưng thiếu 1 chữ S (Greensboro) nên L.L. bị trả lui. Em đã gửi tiếp lần thứ 2, với địa chỉ mới (có chữ S),

với phong bì bị phát hoàn để anh Hoài thấy rõ thiện chí của Ban Phân phối L.L. và mong anh Lợi thông cảm. Nếu anh Hoài cần thì biên thư cho em biết em sẽ tìm lại bài tường thuật của anh Thao về Trại Hợp Bạn năm 1947 để anh Hoài đọc và bổ túc thêm thì hay biết mấy !

 Tr. Trần-Ngọc-Đại (Ngựa Trắng Đường Xa)

Đã nhận được thư Anh gửi, nhắc lại những kỷ-niệm gần 10 năm về trước, thật buồn ngủi, nay cảnh củ không làm sao tìm thấy lại được. Bài tường thuật cuộc đời H.Đ. của Anh và các hình ảnh, do Anh Bửu-Sao chuyển qua, đã đăng vào Liên-lạc số này.

Em cũng đã gửi một số L.L. củ qua để anh đọc, đã ghi tên anh vào danh sách độc giả dài hạn rồi.

Cầu chúc Anh sớm hồi phục sức khoẻ để còn sinh hoạt với anh em Florida .

 Tr. Tuyết-Nga (Azusa, Cali).

Là độc giả của Liên-lạc, cứ coi như là Trường cả cho tiện xưng hô. Đã nhận cuốn Video Thiên của cháu Du , do Trường gửi, xin thành thật cảm ơn. Xem xong thấy nhạc sĩ Hoàng-Thị-Thơ đã cảm và ngộ được nhiều về "Lẻ Sống" của kiếp người và cũng mừng là cháu Du đã chọn đúng con đường theo ý thích.

Đúng như vậy, L.L. đến số 40 là kỷ-niệm 10 năm (nay là số 39), mong độc giả viết bài gửi về, kể những chuyện xa gần liên quan đến H.Đ. hoặc cảm tưởng khi đọc L.L. v.v... Trông bài viết của Trường đó, vì độc giả nữ giới rất hiếm thấy trong L.L. Mong rằng số 40 sẽ có nhiều nữ giới tiếp tay vào.

Hồ-Xuân-Hương ngày trước đã từng tự hào :

" Vì đây đối phận làm trai được,

Thì sự anh hùng há bấy nhiêu !"

Chúc Trường Thân + Tâm an lạc.

 Tr. Nguyễn-Đức-Dziên (Seattle).

Đã nhận được bài thơ cho L.L. số 40 rồi. Anh Thoại mới 71 tuổi thôi (chưa bước lên thềm Bát Tuần). Đã chuyển 2 số L.L. liên-quan đến Tr. Vịt Bể như thư dặn và cũng đã nhận được củi lửa gom chung.

Dziên nói BS.Tý, có phải BS ở Nha trang có thời làm Giám-đốc Diệt Trừ sốt Rét phải không ? Nếu đúng BS Tý ấy thì anh Thoại có biết. Năm 1962 là BS Quân-Y, có

cùng với Bà Vợ đến tạm trú với gia đình anh Thoại mấy hôm ở Tuy-Hoà. Sau đó có gặp lại mấy lần ở Nha-trang. Mừng là 3 tập L.L. gửi về Nha trang "đã lọt" hên quá ! Ráng giữ gìn sức khoẻ và Cầu Nguyện. Đừng nghĩ tâm bậy. Chở tướng bở. Chết khó lắm chứ không phải ai muốn cũng được cả mô !

Tr. Mỗ Làng ho Phạm (Victoria. Úc-châu).

Đã nhận được danh sách 8 vị độc giả và ngân phiếu đã ghi vào danh sách độc giả dài hạn rồi. Đã gửi đến Tr. Vinh-Công tờ Liên-lạc có hình Tr. Dương-Vân, vị Tráng-trưởng Bạch Đằng ở Huế. L.L. số này cũng đã gửi đến Tr. Vinh-Công (địa chỉ Vic. 3175) Mong rằng Tr. Công (Thức) vẫn còn ở đây với các cháu. Làng VIC. đặc biệt có Cụ Lý là người thường "trồng hoa" và chăm sóc phân bón (một cách hậu hỷ và thường xuyên) cho công-viên L.L. Mong các độc-giả Xóm VIC. gửi thư riêng từng vị để có sự tương-giao với Ban Phụ-trách.

Bây giờ đem Mỗ Làng ra để xử trí đây :

Mỗ Làng tự khai như sau : (chứa ai tra khảo, cật vấn, mớm cung v.v.) "Em là Mỗ Làng, lâu nay biệt tích giang hồ, tùy nghi Trưởng coi em là Thọ Lặn, có xứng đáng nhận Huy Chương Thọ Lặn Đệ Nhất Đảng hay không là tùy. Tuy nhiên lúc nào em cũng nhớ đến Trưởng và đọc L.L. đều đều âu cũng là một điều sướng ngầm. Từ nay, rấn đã bỏ ra khỏi hang, mong có dịp ngoáy tai L.L., xin quý Trưởng cử hành hạ. Thứ ngắn những tình dài ..."

Thời thời, Mỗ Làng Râu Kẽm ơi, đừng nói thêm nữa, đến đây, Ngựa đã cười chảy nước mắt rồi ! Đã tự hứa sẽ làm "Rấn Nước" bởi tung tăng để "ngoáy tai L.L." thì ô-tô-ma-tíc được thâu bằng "Thọ Lặn" ngay tức khắc.

Nhờ ký dấy nhè ! nếu thất hứa thì Bằng Thọ Lặn sẽ được "Tái Cấp", nhưng lần này thì không được mang theo "Bình Hơi", ráng ở dưới đó mà sống với sò hến rêu rong. Liệu hồn đó Mỗ Làng Melbourne ơi !

Tr. Xuân-Lan (Philadelphia).

Đọc thư Chị (14-4-01) mới biết chú Cò đã Lãng du nơi khác, vậy từ nay L.L. xin gửi thẳng đến địa chỉ của Chị, chứ không qua P.O. nữa.

Chị thì khi nào cũng chu đáo, hễ nhận được L.L. thì điện thoại cho hay, lại gom cùi lửa, hỏi han sức khoẻ. Những thư Chị viết dạo này không vui như những năm trước, chắc sức khoẻ của Chị chưa phục hồi như xưa thì phải !

Thời gian vui nhất là những ngày ở Trại Thăng Tiến V ở Sydney và những ngày ngao du kế tiếp ở Canberra, ở Melbourne. Những ngày ấy nay còn đâu thấy !

Dù sao, Chị cũng ráng bảo trì sức khoẻ để Hè 2002 qua Houston dự Trại Thăng Tiến 7 với anh chị em khác cho vui. Trong thư, Chị chúc L.L. sống mãi. Làm ráng mà sống mãi được hở Chị ? Tuổi em càng ngày càng lớn, tâm trí hao mòn, đối với Liên-lạc cũng như một mối tình vui buồn cũng đã 10 năm, nhiều lúc muốn "gác bút" những anh chị em cứ thúc đẩy, nặng nạch không chịu, thiệt khó nghĩ : Mối tình muốn dứt càng thêm bận,

Mãi mãi theo hoài cứ chẳng thôi !

Kính chúc Chị một mùa hè thật an vui thoải mái.

Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Cu Phúc Lớn Ottawa)

Do một sự tình cờ, Tr. Quỳnh-Tiêu ở Dallas hỏi thăm tình trạng sức khoẻ của Cụ (do bạn của Q.Tiêu là con trai của Cụ cho hay), Em liền gọi phone hỏi Ottawa, anh Cáo Đỏ Mặt cho hay là tin đúng : Cụ đã vào Bệnh-viện được một tuần lễ. Sau đó Tr. Nguyễn-Kim (Nam) cũng điện thoại cho hay vừa mới đến thăm Cụ ở BV về, cũng đang tập đi quanh BV với gậy sắt dài (của BV) với dây giợ chằng chịt (Giống Đức Giáo-Hoàng đi ban phép lành cho giáo dân). Em gọi điện thoại vào, nhưng đường dây bận hoài, khi gọi được thì đã hơn 10 g, Cụ đã an giấc !

Nay mừng Cụ đã được hồi phục sức khoẻ và hình như có mát da mát thịt hơn xưa.

Nhờ lại những lời Cụ dặn dò Ngựa sau khi Ngựa vừa rời BV (Tháng 4-2001) với những lời chúc, và dặn dò đừng bỏ bê Liên-lạc kẻ người ta trông đợi Ngựa phi đường xa ra sao, với lời khuyên bảo nghiêm chỉnh :

"Cấm không được vào bệnh viện nữa nghe"

Cụ Phúc Lớn khôn thật ! Cứ ngỡ là thương Ngựa này, té ra không đúng hẳn. Phải để dành chỗ cho Cụ vào BV xem thử mấy "Nàng Tiên Áo Trắng Môi Hồng" ra sao kéo Cụ ầm ỨC. Nay Cụ đã hồi dinh, sau gần ba tuần lễ "thử sức", với tuổi 93 của Cụ, xét lại xem có chi khác thường không nói thiệt đi, Anh Phúc của Em ?

Dưới đây là bút tích của Cụ Phúc dặn dò Ngựa :

*Mok không được nước,
"Cái" / không được vào bệnh viện
"nghe" / một
— 10/10/01 —*

Tr. Vũ-Văn-Chấn (St. Petersburg).

Khi nhận được thư của Trường (22-2-02), Ngựa tui bèn điện thoại cho BS Tôn-Thất-Thận ngay, nhưng chỉ gặp phu-nhân. Ngựa tui đã đọc toàn bức thư của Trường cho Bà Đốc nghe, Bà nhận ra liền. Bà ghi chép cẩn thận lắm và nói sẽ thông báo khi Quan Đốc trở về (Đã 9g30 tối rồi đi mô mà chưa chịu về không biết, chắc là thao dợt "bàn vuông" là cái chắc!). Khi Ngựa tui đang đánh những giòng này, cũng hỏi lại cho chắc ăn, lại cũng gặp Bà Đốc mà thôi(cũng 9 giờ tối), Bà xác nhận rằng Quan Đốc đã chuyện trò rất lâu với Trường, nhắc lại chuyện xưa xem chừng tương đắc lắm. Như rửa là Liên-Lạc đã làm tròn nhiệm vụ liên-lạc rồi đó nghe !

Trường viết ở phần ghi chú : "Sau khi Trường Thọ (Sứ Tử đen) ở Việt-nam về, sẽ có nhiều tin cho Liên-lạc số tới". Trong tháng vừa rồi, Ngựa tui đã gặp Trường Sứ-Tử Hoat Bác 2 lần, 1 lần ở Bệnh viện và 1 lần ở nhà. Cả hai lần, Ngựa tui chưa được nghe Ông Sứ-Tử gầm rống chi cả, mặc dù việc Anh Chị Sứ-Tử về VN ở đây ai cũng biết cả. Hay là Hội-dồng Rừng đặt tên là Sứ-tử Hoat bát, nên bây giờ Sứ-Tử trở nên "Kín Miệng" ?

Khi đọc đến đoạn này, chắc anh Sứ-Tử sẽ gặp Ngựa tui để kể chuyện và nói : Sở dĩ tôi thấy anh đang ở Bệnh viện và khi về nhà thì anh vẫn đang còn yếu sức, tôi chưa tiện kể đó thôi, bây giờ tôi nói sơ qua để anh nghe chơi nhé !

Tr.Trích Lũng Trời (OHIO).

Đã nhận được tấm hình 3 người mà thư trước bỏ quên sót. Sẽ có dịp dùng cho Liên-lạc sau này.

Một Xóm mà có đủ 5 mạng là ngon lành lắm rồi, sao lại gọi là Xóm Ma ? Nhìn Xóm Chuối (Merkel, TX) chỉ có 2 mạng cũng là một Xóm, cũng đi Trại Họp Bạn TT6, cũng tham dự Đại-Hội-Đồng, cũng đóng Niên-liễm, cũng viết bài cho Liên-lạc, hướng chi Xóm Ohio gồm đủ 5 nhân số (bất kỳ là ai), trong một gia đình càng để chỉ huy cho Cụ Bà Xóm Trường.

Cám ơn đã cho biết địa chỉ mới của Tr. Phụng. Còn Tr. Bửu-Sao từ chối không nhận "Bằng Thợ Lặn", nhất định trời lên phát cờ với L.L.

Còn Tr. Hoàng-Kim-Châu đã quen biết với Ngựa này từ năm 1957 lận, đã đi Đập Đồng-Cam, sau đó gặp lại ở Phan-Rang cùng đi ăn nem nướng, nay bỗng nhiên tái ngộ (chỉ trên L.L. và e-mail mà thôi) mà trở nên thân thiết lạ kỳ ! Đó mới là tình Hưởng-dạo.

Liên-lạc đang chuẩn bị "Kỷ-niệm 10 năm", sẽ phát hành trong dịp Giáng-sinh năm nay. Ngựa này rất muốn "Gác Bút", nhưng số mệnh chưa cho, thôi thì cũng gắng đến mô hay đến đó vậy.

Cám ơn TLT đã chịu khó biên thu (khá dài), kể nhiều chuyện nhân tình thế thái, nhất là can đảm đứng ra lập một Xóm, phát Cờ, xưng Vương, góp mặt với Thiên-hạ.

Tr. Nguyễn Quỳnh-Hoa (VA).

Nhận được thư Chị, đã gửi ngay Liên-lạc số 38 (thất lạc) mà Chị không nhận được, trong đó có cả Sổ Vàng, ghi số tiền Chị đã gửi về L.L.

Đã 10 năm rồi, những cùi lửa chuyển về L.L. chua hề thất thoát. Ngựa nhận được, trao ngay cho Thủ-quỹ M.X.Phú, xuất chi cho Ông Bưu-diện, cho Nhà In, cho tiệm bán phong bì. Kiểm soát phân minh, trọng chữ "Tin". Có được như vậy mới trường tồn được.

Tr. Trường-Văn-Thanh (Sydney).

Bài Anh gửi sẽ đăng vào số 40, cùng với tám bích chương Trại Họp Bạn Thế Giới lần thứ 20 tại Thái-Lan. Số này là số 39. Tháng 9/2001 L.L. sẽ "dưỡng sức" để thực hiện số 40 "Kỷ-Niệm 40 Năm Liên-Lạc", phát hành vào dịp Tết Nhâm-Ngọ, năm Ngọ là năm tuổi của anh em mình, Anh Cáo Đỏ Mặt đang chuẩn bị hình bìa liên-quan đến Ngựa. Ngựa này là Ngựa leo Núi, chứ không phải Ngựa bơi sông như Hà Mã (đùa chú Phiêu một chút chơi).

Cám ơn Anh đã cho biết tin bên Sydney. Ráng giữ gìn sức khoẻ đề Hè 2002 cùng nhau qua Houston gặp nhau cho vui. Xin gửi lời thăm Chị Thanh.

Tr. Lý-trong-Mai (Philadelphia).

Bất ngờ nhận được thư của Mai, tưởng là đã biệt tăm, sau gần 35 năm xa vắng. Cám ơn người bạn đã cho Mai mượn L.L. để anh em mình có cơ hội nhắc lại những kỷ-niệm ở P.R. Tháp-Chàm.

Đạo ấy, Mai mời mình đến ăn cơm tối, có mặt hai chị em Loan, nói là mới từ Saigon ra P.R., ngày mai phải trở lại Saigon, kéo gia đình chỉ cho phép 2 ngày mà thôi. Trước đó, Mai có cho mình hay đây chỉ là "Bạn" mà thôi, vì bố Mẹ của Loan khó lắm. Thế mà hai chị em Loan phải ở lại P.R. 6 ngày, vì sau khi cơm tối, khuya đến là tiếng sùng Mậu-thân, chị em Loan không có đường về, và cũng nhờ Mậu-Thân mà chuyện tình Loan

và Mai tiếp nối dài dài cho đến ngày nay. Duyên số cả. Đến đây, mình lại nhớ đến anh chàng chần chừ trong truyện "Những vì sao" của Alphonse Daudet, được cô chủ xinh đẹp Stephanette, vì con suối nước dâng cao chần chừ mất lối về, đã phải trở lên đồi lại để buổi tối ấy nghe chàng chần chừ kể chuyện lịch sử những vì sao và Nàng đã gục đầu vào vai chàng chần chừ ngủ như một vì sao đi lạc đường. Chuyện tình thật đẹp!

Có dịp, lái xe, đem bày trẻ qua Montréal chơi.

Tr. Bửu-Sao (Orlando).

Đã nổi lên mặt nước rồi thì chỗ để chìm lại thì buồn lắm. Chuẩn bị viết cho L.L. số 40 là vừa, hạn chót gửi bài là 1-11-2001, vì còn phải gửi nhờ đánh máy, in tận Ottawa và phải phát hành vào đầu tháng 12/2001.

Cám ơn Anh đã nối lại giây liên lạc với Tr. Trần-ngọc-Đại, mà đã gần 7 năm gián đoạn, không có Anh, làm sao mà tui tui biết Tr. Đại đang lâm trọng bệnh.

Ở Florida hè này có Trại Huấn luyện Huy-hiệu Rừng, chắc là vui lắm. Vẫn nghe tin Làng xóm bên nở sinh hoạt vững vàng, tuy vậy Liên-lạc không hề nhận được tin chi cả. Nếu đến số sau mà vẫn bật tin, L.L. sẽ xin mời về nhận "Bằng Thợ Lặn", trong đó, trước hết là những vì mang họ "Hoàng", vốn rất thân thiết với Ngựa tui.

Nghe T.L.T. cho hay là chú Phụng thay địa chỉ phải không? Số 39 này gửi theo địa chỉ của TLT cho.

Nhà Thờ Tuấn-Việt (Seattle).

Nghe nói mất Anh kém, cũng khá vất vả khi đọc Liên-lạc nên em có ý nghĩ như sau: Bắt đầu từ số 40 Kỷ niệm 10 năm L.L. trở đi, sẽ cố gắng dùng cỡ chữ lớn hơn hiện tại để các Trưởng (trong đó có Anh Chị) đọc được dễ dàng hơn xưa.

Đã nhận được củi lửa, Thỏ của Anh Chị, và đây là địa chỉ của Tr. Nhữ-Văn-Trí: 21103 Tulip Poplar Way

Germantown, MD.20876, USA

Chúc Anh chị sức khoẻ tốt để còn vui chơi với anh em.

Tr. Nguyễn-Minh-Thế (Irvine)

Những lời than thở của Chú, mằn rằn mà anh Thoại giải đáp được. Sức Voi à?

Chú trách "Người ta" ác, khó với Chú, cái đó nên xét lại. Biên giới giữa Thiện và Ác mong manh lắm. Chỉ cần một bước nhỏ người ta đã từ bên này vượt sang bên kia.

Theo anh Thoại, kẻ thù ghê gớm nhất nó nằm trong mỗi người chúng ta. Người nào trong chúng ta mà không tự cho mình là Thiện? Trong những điều kiện đầy đủ sung sướng chúng ta dễ thiện lắm. Phải đợi đến khi quyền lợi của chúng ta bị đụng chạm, những ham muốn của ta bị cấm đoán, cái ích kỷ ghê gớm trong mỗi người mới hiện lên. Thôi, nói chừng đó đủ rồi Thế ời, đừng cho là anh Thoại giảng Luân-lý Giáo-khoa-thủ.

Còn Chú hỏi thuốc gì uống vào cho trẻ như đã nói trong L.L.? Đó là Gero-Vita (GH-3) do Tr. Đ.H. Phong gửi cho Ngựa thêm sức. Ở Mỹ không có bày bán, chỉ mua theo đơn đặt hàng mà thôi, vì có nhờ người hỏi mà không có.

Thế ời, ráng tu tâm dưỡng tánh đi, phần thắng ắt sẽ về ta.

Tr. Vũ Thúy-Lan (Thủ-quỹ xóm Ottawa)

Anh Chị thì khi nào cũng chu đáo, đầu năm nào cũng nhận được tấm thiệp đẹp của Anh Chị với những lời lẽ chân tình. Cám ơn Anh Chị đã có lòng hỏi han và chúc lành trong lúc Thoại tôi lâm bệnh. Nay thì đã gần như bình thường rồi. Riêng cám ơn Trưởng Thủ-quỹ đã đóng tiền ghi danh và niên liễm của Xóm Ottawa về BTV/HĐTƯ-HĐVN đúng kỳ hạn.

Kính chúc Anh Chị một mùa hè thật thoải mái.

Tr. Thanh-Huế (Sydney).

Đi xa về, chắc có nhiều chuyện vui để kể, nhưng đọc thư, chỉ nhắc chuyện Làng Trưởng-niên Sydney bầu ban Hương-sự mới, mặc dù đã bầu vị TânThủ quỹ (trong khi vị Thủ-quỹ đương-nhiệm vắng nhà), khi về, Trưởng nhớ bốn-phận của một Thủ-quỹ, vội vàng gửi bưu-phiếu 20 US\$ để đóng tiền ghi danh và niên liễm về HĐTU/HĐVN niên-khoá 2001. Ngoài ra, cũng không quên gom thêm củi lửa cho L.L. để cuộc chơi kéo dài. Những cử chỉ ấy chứng tỏ Trưởng là một người có tinh thần trách nhiệm. Tuy không còn là Thủ-quỹ, tôi mong rằng Trưởng vẫn là một chức sắc trong Làng Trưởng-niên Sydney, xin cứ sinh hoạt chung với anh chị em cho vui.

Lấy tư cách là đội-sinh đội Gà của Anh Đoàn-Lai, nhờ Cô Phụ-tá Akéla nhắc khéo (và năn nỉ nếu cần) Ông Giáo Nhà Ta viết một bài cho L.L. 40, tiếp theo bài "Rồi đây khi sinh hoạt nói tiếng gì" mà Ông Giáo đã khởi xướng kỳ Trại Họp Bạn TT6 ở Virginia. Nếu nhiệm vụ này mà không xong thì chính Cô Giáo phải viết bài "Thế Mạng" đó. Thân chúc Cả nhà một mùa hè thật vui.

Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (Làng Bách-Hợp Thủ-đô Mỹ)

Đúng là “Đất lành chim đậu”, trông tám hình thấy Làng này sinh sôi nảy nở nhanh quá.

Trường cho hay : HĐ Hoa kỳ không có Tráng-đoàn, no problem, sẽ sinh hoạt như một Tráng-đoàn mở rộng” đã có HĐ Trường-niên, có Gia-đình Bách-Hợp. Trường lại cũng cố võ khuyến khích chương trình dạy tiếng Việt cho các em, đúng như một trong những mục tiêu chính của Phong-trào HĐ Trường niên (Mấy lâu nay Liên-lạc la rít cả cổ mà sự hưởng ứng tất ứ là ... to liểu buồn mành!). Việc này L.L. vẫn bền chí, cần sự tiếp tay các nơi, sự hưởng ứng của các Trường mới thành tựu được.

Trường mời Ngựa xuôi nam để đi cắm trại với Làng BH D.C. vào giữa tháng 8/2001, Thời gian đó, bị kẹt 2 cái đám cưới của bạn, nhưng cuối tháng 9, nếu có qua, sẽ tìm cách gặp Trường để trước hết học hỏi kinh nghiệm các lớp Việt ngữ của Thủ đô Hoa kỳ, sau là được thưởng thức nem và tré nổi tiếng của Bà Xuyên.

Riêng Trường, anh em trong Ban Phụ-trách và Ngựa này đã dành riêng một chiếu ngồi trong Nhóm Tinh-thần BiPi, vắng Trường lửa vui sẽ thiếu rục ánh hồng.

Tr. Tôn-Thất-Thiện (Ottawa).

Bức thư dài 2 trang của Anh, em dành riêng, nếu đến tháng 11/2001 mà không thấy tâm hơi của Anh nổi lên, em đem “thư cũ” ra xài vậy. Nhưng ai mà làm như rửa răng chứ ! dù rằng cũng mang tiếng là Anh của chú Thoại kia mà !

Anh đã viết : “Nhưng cậu đã vỗ lưng tui, thì tui cũng phải “thờ” một cái, cho biết oanh còn bao nhiêu và liệt đến mức nào !”

Vậy bây giờ mời anh “thờ” đi, anh Thiện ơi ! Liên-lạc số 40 đang chờ Anh để đo sức “Liệt Oanh” của Anh đó.

Tr. Trần-Thường (Toronto).

Đúng như Anh nhận xét, Thép Súng Toronto năm nay đặc sắc hơn những năm qua, nhất là những dữ-kiện lịch sử hiếm quý đã sâu tầm được.

Anh quá khen Liên-lạc, đó là công khó của nhiều anh chị em (trong đó cả cả Anh), mà Ngựa tui chỉ là góp ý, đùa vui với những ý kiến, tâm tình, tin tức của những anh chị em HĐ mà đã một thời cùng chung vui sinh hoạt với nhau. Chắc chắn cũng có lúc “lỡ lời”. May mà các bậc Đàn Anh Đại Thọ như Tr. Thao, Tr. Liệu, Tr. Phúc

(Ottawa) cũng vui mà xuý xoá cho. Thoại tui thường nghĩ : mình viết là viết cho độc giả (và Thân-hữu) Hướng-dạo đọc, mình phải suy nghĩ theo tôn chỉ của HĐ, hành văn theo tiếng reo vui của HĐ và nói năng với lòng thành thật và tâm tư của một người H.Đ.

Ước mong được gặp lại Anh Thường, lúc này thì đã biết nhau nhiều, chứ không e-dè như hồi gặp nhau ở Paris kỳ Họp Bạn TTI. Ấu đó cũng là nhờ duyên Liên-lạc.

Tr. Ong Vè (OKC).

Định trích vài đoạn trong thư Chị gửi, nhưng khi đọc đến câu cuối : “Xin cảm ơn đã đọc và thông cảm” nên khựng lại. Chị nhắc đến

Nữ Trường Chenevier đã thành lập Eclairseuses tại Trường Đồng-khánh vào hồi 1940 với Đoàn Hoa Sen, gồm đội Hoa Phượng và Đội Cây Cau (Tout droit). Việc này chắc Anh Tôn-thất-Cảnh biết, chứ Thoại sinh sau đẻ muộn mần rằng mà biết các Chị được, lại Trường Nữ Đồng-khánh kín cổng cao tường, sức mấy mà xớ rớ vô được. Thoại còn nhớ Trường Chenevier còn có thời làm Akéla Bầy Lê-Lai, thường họp Bầy ở L’Accueil, gần Nhà Dòng) Chúa Cứu Thế.

Mừng Chị trí nhớ còn tốt lắm mới nhớ được khá nhiều chi tiết như đã kể trong thư. Cảm ơn Chị đã nhiều lần gom củi lửa cho Lửa Vui Liên-Lạc.

Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX ở Charlotte).

Chú Phúc Nữa Chủng Xuân thân mến của Anh Thoại, mười chữ đỏ đã xoá tan được những hiểu lầm tưởng tượng, những giận hờn vụn vặt chứa hời chú Phúc ? Nhận được 2 bức thư dài của Phúc, anh Thoại có thêm vài niềm vui và cũng có thoáng chút buồn.

Thư thứ nhất, nói chuyện bên quê nhà, buồn ơi là buồn! Rồi đến Tr. Tôn thất-Đồng tạm nghỉ sinh hoạt (mất một nơi thường thức bún bò Huế) tiếp đến là chuyện “rời bến” của Akéla Mai-Hoa và phu-quân, không biết địa chỉ mới ở mô để gửi L.L. hè !

Còn chuyện vui là Xóm có thêm Xóm viên, đã ghi tên Tr. Phạm-Đình-Đức vào danh sách độc giả dài hạn rồi., Kha-Đoàn Hoa-Lũ vẫn tiến triển đều, nhất là Chú Phúc vẫn mãi mãi thương Anh Thoại, chịu khó ngồi viết thư dài. Tiếc rằng chưa có dịp qua Charlotte thăm anh chị em bên nỏ một chuyến cho biết mặt nhau.

Từ nay, xin đừng nhắc chuyện củ kỹ nữa và thân chúc Phúc và gia đình một mùa hè thật thoải mái vui tươi.

Phan-dình-Khoa (Milan).

Trường nói đúng : Trong một đơn-vị Làng Việt-Nam thì trên hết có Tiên-Chỉ, tiếp đến thì có Thứ-chỉ. Nay Trường hỏi tại sao Phong-trào H.Đ. Trường-niên khi mới thành lập đã có Tiên-chỉ là Tr. Trần-Văn-Thao, tiếp đến trong kỳ họp bạn vừa rồi (Hè 2001 ở San Jose) lại có Tr. Mai-Liệu cũng là Tiên-chỉ nữa ?

Xin trả lời : Kỳ Trại Họp Bạn TT4 ở Pháp, H.Đ. Trường niên được thành lập tiên khởi chỉ có Tr. Thạch, Tr. Thọ và tôi . Để có chánh danh, anh em suy cử Trường Trần-Văn-Thao là người cao niên nhất, một Trường đã sinh hoạt lâu năm trong Phong-trào làm Tiên-Chỉ. Sau đó hai năm, Chị Thao qua đời, Tr. Thao về Việt-nam và cho hay sẽ ở luôn bên đó, anh em chúng tôi liền nghĩ đến mời Tr. Mai-Liệu làm Tiên-chỉ. Một năm sau, Tr. Thao thấy đất bên nhà không lành, nên đã phản hồi Mỹ-quốc, như vậy HĐ Trường-niên có Tr. Thao là Tiên-chỉ và Tr. Liệu là “Đông Tiên-chỉ”.

Xin Trường nhớ cho : Tiên-chỉ là một tước-vị có tánh cách danh dự, tượng trưng. Còn Phong-trào có mạnh hay không là do nơi sinh-hoạt của các đơn vị, trong đó có Trường là một thành viên cũng như chúng tôi vậy.

Bên Milan có được mấy anh chị em ? Cần thêm bao nhiêu tờ L.L. nữa thì cho biết. Nhớ giữ chặt mối dây.

Tr. Nguyễn-Xuân-Mông (Sacramento).

Tôi nhớ có lần Anh cần tài liệu liên quan đến L.M. Nguyễn-Văn-Thích (ở Huế). Lúc ấy, tôi có đọc đâu đó một bài báo nói rằng Cha Thích đã qua đời ngày 09-12-1989 ở Huế trong sự thiếu thốn, vì suốt đời Cha đã đem bao nhiêu tiền (dạy học) để làm việc từ thiện cả.

Bây giờ tui mới sưu tầm được một bài viết về Cha Thích, dài đến 12 trang lộn, do một người học trò củ của Cha viết lại. Toàn bài nói về gia đình cụ Thượng Nguyễn-văn-Mại (Thân sinh của Cha Thích), con đường định mệnh của Cha Thích, sự nghiệp cũng như văn thơ của cha Thích và những ngày cuối cùng của Cha Thích. Tôi hơi thất vọng, vì người viết không phải là Hướng-đạo nên chỉ nói phớt qua về sinh hoạt Hướng-đạo. Điều mà tui cần biết về Cha Thích trong vai trò Tuyên-Úy Công-giáo (mà tôi rất cần biết để quảng bá). Nếu Anh Mông (hay ai đó đọc đến đoạn này) mà biết nhiều về sinh hoạt HĐ của Cha thích, những bài ca (đại khái như Cái nhà là nhà của ta, Nguồn thật v.v...) thì mần ơn cho tui biết với.

Tr. Phan-Minh-Hoà (Na-Uy)

Đúng như Trường nói : Trại Họp Bạn H.Đ. Thế-Giới kỳ thứ 20 sẽ được tổ chức tại Thái-Lan, từ 28-12-2002 đến 08-1-2003. Nếu Trường có đủ điều kiện tham dự thì xin liên-lạc với Ban Thường-Vụ HĐTU/HĐVN để được biết thêm chi tiết.

Ngoài ra, cũng báo để Trường biết : Tr. Kim Kyu Young (Giám-đốc VP Á-Châu Thái-Bình-Duong) đã gửi thư chính thức mời HĐTU/HĐVN tham dự Hội-nghị AC/TBD kỳ thứ 20 (20th Asia-Pacific Regional Scout Conference) sẽ được tổ chức tại New Delhi, Ấn-độ, từ ngày 07 đến 11 tháng 10/2001.

Tính đến nay, Tr. Đổ-Phát-Hai (PCT) và Tr. Võ-Thành-Nhân (UVKH) đã nhận lời Đại-diện cho Ban Thường-vụ tham dự Hội-nghị.

Liên-Lạc xin chúc hai Trường Hai và Nhân thành công trong nhiệm vụ mà Phong-trào HĐVN giao phó.

Tr. Đoàn-Minh (Virginia).

Trường hỏi tôi muốn làm một tờ báo, đại loại như Liên-lạc thì phải như thế nào, có khó khăn lắm không ?

Đâu phải dễ dàng “trả lời miễn phí” được. Phải có gà, xôi, rượu thịt mới truyền nghề được chứ .

Cái chặc chấn nhất là : Mệt, Lo, Bị Rầy, Hụt Vốn, Bụng Làm Dạ Chịu, Chết Không Ai Tiếc .. đó là những chứng “Nội-Thương” không thế nào tránh khỏi.

Cần nhất là phải có sự “Tương Giao” giữa độc giả và Người Phụ-Trách, nghĩa là phải có thư qua tin lại (bài vở, sinh hoạt, hình ảnh v.v...) trao đổi quan điểm. Đối với độc giả thì ít nhất khi nhận được 5, 3 số báo cũng có vài hàng cho biết “đã nhận được báo rồi”. Nếu bật vô âm tín thì Ban Phụ-trách xem như độc giả (vô tình, hay lãng-trí) ấy đã “bỏ vào sọt rác”, báo ... sập tiệm là các chặc.

“Em tưởng giếng sâu em nối sợi dây dài,

Ai ngờ giếng cạn, em tiếc hoài sợi dây !”

Tr. Đổ-Quý-Toàn (Glencoe).

Lâu lắm mới lại gặp lại Anh Chị, hôm ấy lại còn cho xôi nấu với củ mì, ngon chi lạ. Biết hai Ông Bà rất bạn, nào là báo chí, nào là Làng Cây Phong. Bạn chi thì bạn, lưu lại đất Montréal 6 tháng, thì nhớ lời đã hứa với Liên-lạc số Kỷ-niệm 10 năm đó nghe . Mười năm một thuở mà ! Mùa Thu Montréal đẹp thật nhưng bài của Sói Lịch Thiệp cho Liên-Lạc 10 năm sắp tới sẽ đẹp hơn nhiều .

Sáo hót ba lớn

Nhân dịp sinh nhật của Thầy
Sáo xin kể lại một vài chuyện vui
Thầy tôi tuy tuổi xế chiều
Nhưng thường ngày vẫn nói điều ba lớn
Thầy không bắt mạch, kê đơn
Nhưng mà Thầy đã "sửa lưng" rất tài
Tuy không bói toán, bói bài
"Thầy rùa" danh tiếng ai ai cũng tưởng
Mỗi năm du lịch vài hôm
Từ thành phố lớn đến thôn xóm nghèo
Có lần xe hỏng con heo
Thầy trò ăn mít trên đèo Sao Mai
Ấc thay ... mít mẹn bụng Thầy
Ổn năm bảy bữa ngất ngây mệt mề
Có điều (này) nói nhỏ thôi nghe
Thầy kiêng thịt vịt, nhưng mê đùi gà
Có khi lấy cổ tuổi già
Già ngây già điếc "đuối tà" chạy ngay
Có khi vỡ bệnh do người
Khiến đàn em phải khiêng "Ngài" ngác ngu
Ngày ngày leo tới lầu tư
Thầy dạy những kẻ trồng người mai sau
Thầy thông thạo cả Tây Tàu
Hay xài "diễn tích" thâm sâu chết người
Tuổi già nhưng vẫn vui tươi
Kể chuyện : " Chũ kỹ trên người hiểm hoi"
"Bắt vịt mà chẳng dám (dòm) coi"
"Chuyện Tây ăn rước", "Vua chào dân đen"
Lại chuyện : Thầy đi trại đêm
Suốt đêm nằm ngả ồm ồm vô cùng
Sáng ra phát hiện lạ lùng:
Đệm nằm là bãi làng nhàng phân trâu
Chuyện (còn) nhiều, hãy đợi tập sau
Bởi Sáo gầy cánh lại đau cái đầu
May mà cái mỏ chưa đau
Hót nhiều, Sáo sợ một châu "ba ton"
Thầy ơi, Thầy chớ phạt con
Ba lớn câu chuyện cho dòn ngày vui.

(A-7 Thân kính tặng Thầy C.S.N.)

TIN VUI

Được tin vui : Anh Chị Nguyễn Tâm Tú
sẽ làm lễ Thành-hôn cho thứ nam là
Nguyễn Tâm-Bưng
sánh duyên cùng Giai-nhân
Đỗ Thị Kim-Ngọc
thứ nữ của Ông Bà Đỗ-Hữu-Kính
Hôn lễ sẽ được cử hành tại Philadelphia
New Jersey, ngày 07-7-2001.
Nhân dịp vui này chúng tôi xin có lời
mừng Anh Chị Nguyễn Tâm-Tú có được
Dâu Hiền và chúc riêng hai cháu được
Trăm Năm Hạnh Phúc.

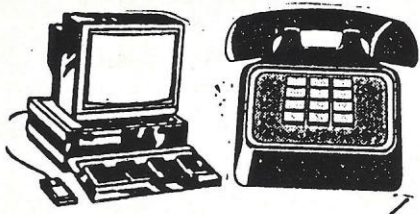
Ban Phụ Trách Liên-Lạc
và vợ chồng Nguyễn-Trung-Thoại

Nhớ Đến

Vào những tháng ngày này, năm xưa, các Anh và các Chị dưới đây, đã có thời cùng chúng ta vui chơi ca hát. Nhân ngày giỗ, Liên-Lạc xin ghi lại để cùng nhau Tưởng Niệm :

- Ngày 10 tháng 7 : Chị Trần-Trung-Hợp
 - Ngày 19 tháng 8 : Anh Võ-Thanh-Khiết
 - Ngày 22 tháng 8 : Anh Lê-Văn-Ba
 - Ngày 29 tháng 8 : Anh Trần-CaoLinh
 - Ngày 03 tháng 9 : Anh Nguyễn-Xuân-Đề
 - Ngày 29 tháng 9 : Anh Mai-Xuân-Tý
 - Ngày 26 tháng 10 : Anh Trần-Văn-Tuyên
- Cuộc đời trôi đi không ngừng, những Anh Chị đã hiên biệt già từ, không bao giờ trở lại. Chúng ta hãy lặng lẽ phút giây, trăm mảy mè quá khứ, gợi nhớ lại ít nhiều kỷ-niệm cùng Người Xưa đã một sớm một chiều cách biệt chúng ta !

Liên-Lạc

NHÂN TIN

1. Tr. Tô-Văn-Phước (Gà Lôi . Đức).

Nếu Phước vừa mở mắt và BS không cho phép dùng đến mắt nhiều, ít nhất là 8 tuần, thì đoạn này anh Thoại phải dùng chữ cỡ lớn để Gà Lôi đọc được dễ dàng. Đã nhận được bài thơ "Lòng vẫn nồng", sẽ đăng vào số 40, kỷ-niệm 10 năm Liên-lạc.

Đã nhận được 50 con ngựa Đức và hình hoa Hồng Đào, làm mình nhớ Dalat ngày xưa. Chúc Gà Lôi mau bình phục, giữ gìn đôi mắt thật sáng để còn trông chờ ngày Quê-Hương mình sớm được Tự Do.

2. Tr. Phạm-Gia-Kiểm (Virginia).

Sự chu đáo và đúng hạn của Trường làm chú Thủ quỹ dễ dàng sổ sách, nhưng anh em trong Ban Phụ-trách tiếc là Trường không viết cho L.L một bài, cho một vài ý kiến để anh em thêm phấn khởi.

Kính chúc Trường sức khoẻ tốt và tâm trí thành thơi, bửu quyến an vui.

3. Tr. Phan-thiệu-Quyền (Hongkong).

Xin trả lời 2 câu hỏi của Trường :

a. Những gì làm cho Liên-lạc vui nhất ?

Trả lời : Nhiều lắm. Khi được đọc giả gửi cho Chuối khô, cà-vạt, áo sơ-mi, quà Tết linh-tinh, thuốc bổ, hình ảnh sách báo, v.v... và cũng như mọi trẻ con khác : khi được khen thưởng.

b. Cái gì làm cho Liên-lạc buồn chán ?

Trả lời : Cũng không ít, nhưng nói ra cũng hơi kỳ. Mà hình như L.L. cũng đã vô tình *than thở* trên những trang giấy (kể cả số 39 này).

c. Liên-lạc có được HẾTU/HĐVN, Phong-trào HĐTrường-niên hay một Tổ chức nào yểm trợ, nhất là tài-chánh ?

Trả lời : Bí mật. Thiên cơ bất khả lậu. Nếu muốn biết rõ hơn cơ quan, tổ chức nào yểm trợ thì nhận lời tiếp nhận phụ trách tờ Liên-lạc này đi, ngoài ra, Ngựa tôi xin "Góp thêm" 1.000\$ để được "Gác Bút". Mạ Đô !!! Anh Em ơi !

4. Tr. Tôn-Thất-Cảnh (San Jose).

Anh Cảnh ơi, hôm nay (8 Mai), em nhận được phong bì do Bưu-diện phát hoàn, đề tên Tr. Phạm-Đăng-Sum, dò lại trong liste thì đúng. là quá hè ! Ghi rõ như ri mà vẫn bị chệ :

Tr. Phạm Đăng-Sum

33 Avenue Raymond Aron, 92160 Antony France
Đành chịu thôi !

5. Tr. Lê-Mông-Ngo (Cali).

Được thư Trường (ngày 08 Mai) với 3 bài tập, vội vàng đánh máy lại, kịp cho vào số này để anh em đọc giả vui lòng.

Nghe Trường kể : "*Cha Tiến-Lộc mới qua, cho chúng tôi : Thông, Phúc, Thiệp, Du-Miên, Nhựt Hui coi hình và Video từ Việt-Nam. Được thấy hình ảnh và nhiều sinh hoạt của nhiều kiện tướng ! Vẫn một lòng một dạ với Phong trào và Núi Sông*".

Xin kính chúc Trường và Quý Quyển vạn an.

6. Tr. Phạm-huy-Quý (St-John)..

Trường thắc mắc là các Hội-đoàn Q.G., và cả trong Phong-trào chúng ta thường có nạn chia rẽ, nặng có mà nhẹ cũng có, làm sao chấm dứt được ?

Trường nêu vấn đề, chắc có giải pháp gì hay kể ra cho anh em nghe coi.

Theo ý kiến tầm thường của Ngựa tui thì :

Nếu có 10 điều, Anh với tôi chỉ đồng ý có 4 điều. Ta hãy cùng nhau làm việc chung về 4 điều ấy. Còn cứ cãi nhau về 6 điều khác thì sẽ có chia rẽ là cái chắc và ... tan hàng ngay. ✨

